

veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 10
maandag 20 november

Jaargang 22 - 1995-1996

algifte: Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Oosterlinck
trakteert: 50.000
frank per kop

'Foster parents plan' voor studenten

Begin volgend jaar gaat rektor Oosterlinck naar de oud-studenten toe met een concrete vraag: 50.000 frank. De alumni die toehappen mogen zelf kiezen of hun bijdrage naar een wetenschappelijk-kultureel project gaat (zoals een centrale bibliotheek in Heverlee) of dat het in een sociaal fonds terecht komt. Dit sociaal fonds moet een aanvulling op de studietoelagen vormen. Om de nodige miljoenen bijeen te sprokkelen, zal Oosterlinck het goede voorbeeld geven en als eerste 50.000 frank storten in het sociaal fonds.

Rektor Oosterlinck vindt geen doekjes om zijn motieven: "Ik vind dat de demokratisering van het onderwijs niet geslaagd is zolang er financiële, kulturele of psychologische drempels bestaan die jongeren verhinderen hogere studies aan te vatten." Dat die drempels bestaan, bewijst de lage participatie van jongeren uit de lagere sociale klassen aan de universiteit. Omdat de studiebeurzen de laatste dertien jaar maar vijf maal werden verhoogd, dekken ze allang de werkelijke studiekosten niet meer.

Bewogen betoging. Vorige dinsdag werd er opnieuw betoogd tegen elke vorm van studentenbeperking. Meer details op p. 3.

(foto Peter D'hondt)

Daarenboven daalde het aantal studenten met een studietoelage de laatste zes jaar met 23 procent. Ook rektor Oosterlinck kan niet naast de feiten kijken. De sociale dienst van de KU Leuven geeft jaarlijks weliswaar al tien miljoen aan studietoelagen en -toelagen *bovenop* de studietoelagen van de Vlaamse Gemeenschap, maar nog volstaat dit in vele gevallen niet. De bijdragen van alumni die Oosterlinck nu vraagt, moeten het mogelijk maken om meer studenten een extra toelage van 50.000 frank te geven. Het beheer van het alumni-fonds zal

trouwen in handen zijn van de Sociale Dienst van de KU Leuven. Op die manier wil de rektor het project uit de karitatieve sfeer halen en op een meer structurele manier naar demokratisering van het onderwijs streven.

Afstrekken

De hamvraag is natuurlijk hoeveel rijke oud-studenten zomaar 50.000 frank zullen storten voor een anonieme student. Rektor Oosterlinck is zeker van zijn stuk:

"die 50.000 frank zijn fiscaal aftrekbaar en moeten dus gerelativeerd worden. In feite kan men naargelang van de inkomenscategorie meer dan de helft van de belastingen aftrekken. Ik wil dus minstens enkele miljoenen bijeen krijgen. Daartoe zal begin 1996 een grote campagne starten bij de alumni". Oosterlinck vergelijkt zijn eigen plan met het fosterparentsplan. Enige verschilpunt is dat de rijke sponsors geen foto van de arme student zullen krijgen. Ook de naam, studieresultaten, inkultiteit en andere gegevens blijven geheim, dit in tegenstelling tot de Verenigde Staten waar veel

vervolg op p. 5

Koning komt naar Leuven

Op 27 november zal koning Albert, op uitnodiging van de universiteit, een bezoek brengen aan de tentoonstelling "Telekommunikatie in opmars. Van tamtam naar virtuele realiteit". Onze vorst, zo stelde rektor Oosterlinck, toont een grote interesse voor de huidige technologische ontwikkelingen en is zich ervan bewust dat die ingeschakeld kunnen worden om de kwaliteit van ons onderwijs te verbeteren.

De rektor geeft op technologisch vlak alvast blijk van een niet te stuiten entoesiasme. De universiteit speelt met de gedachte om het huidige Kulnet uit te breiden en in te schakelen op onderwijsvlak. Zo zou Oosterlinck het project "Kotnet" opstarten in het kader van 'Leuven digitale stad', een project op internet waarop alle digitale informatie over Leuven verzameld staat. In een eerste experimentele fase is het de bedoeling om een hondertal studentenkoten, via een kabelaansluiting, op Internet aan te sluiten. Op termijn is het echter de bedoeling alle studentenkoten te voorzien van een dergelijke aansluiting op het Kulnet. Een prestigeprojekt? "Dat is niet de bedoeling," zo zegt André Oosterlinck. "Via Internet kan de universiteit de studenten immers de mogelijkheid geven oefeningen te maken en in te dienen, bibliografisch opzoekingswerk te verrichten en dergelijke." Over de haalbaarheid van dit projekt lijkt de rektor optimistisch. Er is reeds een informele werkgroep opgestart die de haalbaarheid van het projekt moet onderzoeken. De rektor verwees bovendien naar gelijkaardige ontwikkelingen die zich voordoen op het vlak van de telegeneeskunde. Via een aansluiting op Internet kunnen artsen nu reeds via het computerscherm een diagnose stellen.

Telenet Vlaanderen toont zich alvast geïnteresseerd in het projekt. Zij zou, nog steeds volgens de rektor, betaalbare verbindingen kunnen organiseren tussen de koten en de universiteit. Samenwerking met Belgacom blijkt immers te duur. (ad)

De tentoonstelling "Telekommunikatie in opmars. Van tamtam tot virtuele realiteit" is georganiseerd in samenwerking met de stad Leuven, de KU Leuven en het Davidsfonds. Ze is te bezichtigen in de Predikherenkerk in de Onze-Lieve-Vrouwstraat en loopt nog tot 3 december.

binnenin

Eredoktoraten 5

Aan de ULB is men er in Illustere tijden nog in geslaagd Stalin een eredoktoraat te lappen, tot grote ontroering van de gesnorde weldoener trouwens. Aan onze Alma Mater gaat er het minder gewaagd aan toe. Een van de eervol verkozenen is de Duitse goed-uit-de-kuitengewassen Helmut Kohl. Bij de genomineerden onder anderen Anthony Hopkins, Gerard Mortier, Alpha Centauri, S.K. Lierse, en Fonske.

Oikonde 9

Wie ook wel eens een eredoktoraatje verdien- nen, zijn alle mensen die zich belangeloos inzetten voor anderen die het minder goed hebben dan zichzelf omdat ze nobel van hart zijn en de zin van het leven vooral zien in het geven van zichzelf om uiteindelijk toch maar te ondervinden dat deugd kan lonen en dank kan stinken. Oikonde daarentegen.

Wedstrijd 10

Ontdek uw naam tussen de laureaten van de Veto-wedstrijd en kom, na recuperatie van uw lantrisch orgasme, uw kapitaal aan prijzen afdalen op de redaktievergadering. Iedere vrijdagmiddag om 15.00 u. U zal met open lichaamsdelen ontvangen worden.

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 230850 • Telefax 016 228343

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejahr en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen), wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

NSV en het eigen volk

In Veto 9 van 13 november wordt in het artikel "Recht op Vluchtelingen betoogt" even allusie gemaakt op de aanval van maandag 6 november door de Nationalistische Studentenvereniging (NSV, dat nauwe contacten onderhoudt met het Vlaams Blok) op een antifascistische militante. Enige verduidelijking lijkt me niet overbodig opdat iedereen zou weten waarvoor ekstrem-rechts staat.

Die bewuste maandag organiseerde de

aktiegroep 'Recht op Vluchtelingen' een prikactie aan de gevangenis in de Maria-Theresiastraat, waar mensen zonder papieren worden opgesloten. Na afloop van de actie keerden we door de Maria-Theresiastraat terug. Enkele NSV'ers (herkenbaar aan hun grijze petjes en zwartwitrode linten) — niet toevallig de kleuren van de Hitleriaanse nazi-partij — stonden voor hun nieuwe verbondslokaal. Iemand van onze groep liep wat achterop. Zij werd plots in de rug aangevallen. Een NSV'er smakte haar tegen de grond en sleurde haar even over de straat. Resultaat: twee gebroken tanden, schaaflwonden over het hele gezicht en vier hechtingen in de onderkin.

Deze aanval is geen alleenstaand feit.

Woensdagavond stond het NSV pamfletten uit te delen aan Alma 2. Een antifascistische studente stond wat verderop met een vuilniszak en vroeg de mensen om de verguisde pamfletten te dumpen. Even later werd ze geïntimideerd door — u raadt het al — een NSV'er.

Deze gang van zaken illustreert nog maar eens waarvoor het Vlaams Blok en haar mantelorganisaties staan. Niet alleen pas toegekomen buitenlanders, maar ook mensen van het zogenaamde 'eigen volk' — al dan niet met een donkere huidskleur — zijn vandaag het slachtoffer van de ideologie en fysieke aanvallen van deze neonazi's. Het Vlaams Blok en het NSV zeggen niet wat ze denken. De 'eigen volk eerst' slogan dient slechts als demagogische dekmantel en als perverse strategie van 'verdeel en heers' om verworven democratische rechten van de gehele bevolking systematisch af te breken. Getuige hiervan zijn de weinig gekende standpunten van het Vlaams Blok ten aanzien van de georganiseerde arbeidersbeweging (vakbonden mogen enkel nog samenwerken met de werkgevers, maar niet de belangen van de werkende klasse via stakingen verdedigen), werklozen (geen werkloosheidsuitkeringen voor eeninkomensgezinnen),...

Als democraten mogen we onze ogen niet sluiten voor dergelijke agressie. Vandaag gaat het om een kleine minderheid die op de vuist durft gaan voor haar neonazistische

denkbeelden. Telkens zich opnieuw dergelijke aanvallen voordoen, komt het erop aan gevat te reageren en ekstrem-rechts te isoleren. Gewoon een kwestie van hen te controleren vooraleer zij ons allemaal beginnen te controleren.

Ruben Vandevyvere

Betoging

De betoging van 14 november 1995 was nog veel beter aangekondigd dan de vorige, het was iedereen wel duidelijk geworden hoe men de student, als het niet om het leegschudden zijner zakken gaat, pleegt te vergeten. Kortom: wij zijn niet boos, wij zijn woest. Was het maar waar... Om 19.00 u bodt het Ladeuzeplein een heel gekke aanblik: het was alsof een klein groepje voorbijgangers een grootse rijkswachtparade kwam bewonderen. Maar we gingen moedig door, allen iets luider schreeuwend, om toch een beetje indruk te maken. De betoging werd ontbonden aan het Sportkot. Ik onthou wat ik opving: dat we met zo weinig zijn, is voor een groot deel het werk van een aantal lobbygroepen. Misschien zijn wij wel te braaf.

Ik heb ook zo mijn bedenkingen bij de studenten zelf. Waar is de solidariteit heen? Als men de studenten al weet te motiveren om aan een betoging deel te nemen (want geef toe: zelfs 1.500 mensen is een peulschil op 25.000 betrokkenen, voor Leuven alleen), dan betekent die betoging voor sommigen niet meer dan een soort geleide wandeling tot aan de eigen fakbar (een heel aparte 'verdeel en heers'-taktiek van de ordediensten is dat), voor anderen een soort trophy waarbij het erom gaat zoveel mogelijk rijkswachters uit te dagen om dan, als het erop aankomt, veilig aan moeders/liefs/fakbars rokken te gaan hangen en anderen voor hun plezier te doen opdraaien. Misschien zijn wij wel te braaf. Ik denk dat we vooral niet verantwoordelijk genoeg zijn. Wat kan het de gemiddelde student van vandaag schelen dat over X aantal jaar misschien ook voor zijn studierichting een numerus clausus bestaat? Tegen die tijd zijn we immers al lang afgestudeerd, gehuwd, en vooral druk aan het sparen voor eigen huis en auto, want zo hoort het.

Het interesseert de student van vandaag al lang niet meer wat er na hem aan de universiteit gebeurt; zolang hijzelf maar afstudeert. En dat is heel triest. 'Te braaf' zijn we niet, denk ik, vooral ongeïnteresseerd.

Als morgen plots geen bier meer mag verkocht worden in Leuven, dan staan er overmorgen desnoods voor tien betogingen op rij minstens vijfduizend studenten paraat. En dan zullen ze niet braaf zijn, wees gerust! Het is in dit verband trouwens tekennend hoe in een betoging 'lo Vivat' meer succes heeft dan de gemiddelde 'serieuze' leuze... En versta mij nu niet verkeerd, alstublieft.

Ook ik weet dat Che Guevara dood is en dat Paul Goossens een burgerman geworden is. Ook ik weet dat een kantus een toffe bedoening kan zijn. En last but not least: ook als ik wil er dit jaar verdorven door zijn. Maar als we ooit gehoord willen worden, dan moeten we die stem nu al laten horen. Wij zullen de wereld misschien niet veranderen, maar we zullen het toch geprobeerd hebben. Op 22 november krijgen we allemaal een herexamen in Brussel. Het vervoer is gratis, dus ook dat ekskuus valt weg. 't Is maar een begin, wij gaan door met de strijd!

Eric Vanbiervliet, Germania.

Kraker

Als de krakers in de Karel-Van-Lotharingenstraat daklozen zijn, kunnen ze nog altijd terug naar hun mama gaan. Er zijn veel mensen die dat moeten doen. Ook zij willen een eigen huis, maar ze blijven thuis bij hun ouders en gaan niet zomaar het privaatzet van andere mensen misbruiken. Dat de woning leeg is, is niet van tel. Dit is hetzelfde van inbraak.

Douglas Winton, Slavistiek

vrije tribune

Toelatingsbeleid

De laatste weken is de discussie rond studentenbeperking in een stroomversnelling terechtgekomen. Colla en De Galan lanceerden hun voorstel tot kontingentering van het aantal artsen. Van den Bossche reageerde met zijn toelatingsproef. Die zou reeds vanaf het academijsjaar 1996-1997 ingesteld worden.

Dat roept bij ons, de Leuvense studentenkoepel Loko, vragen op. Het is niet mogelijk op zo'n korte termijn een goede proef op te stellen. Bovendien is, zoals we hieronder zullen uitleggen, een toelatingsexamen niet de oplossing voor het probleem dat zich nu in de gezondheidszorg stelt. Dat probleem is dubbel: de kosten rijzen de pan uit en de kwaliteit laat op sommige punten te wensen over.

Wij hebben altijd geijverd voor een beter oriënteringsbeleid maar we zijn tegen elke vorm van studentenbeperking. Een toelatingsexamen zoals nu voorgesteld doet afbreuk aan het algemeen vormend karakter van het sekundair onderwijs en aan de vrije studiekeuze. Bovendien schept het een precedent voor andere studierichtingen.

De invoering van een toelatingsexamen is een schijnoplossing. Zo'n proef heeft pas effect op lange termijn (pas na 9 jaar opleiding daalt het aantal afstuderende artsen). Bovendien is het grote aantal artsen niet de werkelijke oorzaak van het probleem. Geen enkele degelijke studie toont een verband aan tussen het aantal artsen en de kosten of de kwaliteit van de gezondheidszorg.

Het werkelijke probleem ligt in de gezondheidszorg zelf, die een combinatie is van een vrijemarktsysteem (iedereen wordt behandeld door wie hij wil) en een gesubsidieerd systeem (sociale zekerheid). Twee systemen die op zich niet slecht zijn, maar samen leiden ze zonder bijkomende maatregelen tot misbruiken. Een daling van het aantal artsen kan dat niet vermijden, een herstructurering en een degelijke regulering wel.

Een eerste vereiste voor een herstructurering is degelijke informatie. Behoeftestudies zoals die van Heyrman en Buntinx houden geen rekening met de verlangde herstructurering van de gezondheidszorg, hoewel studies daarnaar essentieel zijn in de besluitvorming. Wij Eisen

dan ook een 'onderzoeksgaan' waarin de verschillende ministeries, het Riziv, de mutualiteiten, de artsensyndikaten, de Orde en de universiteiten informatie bijbrengen en ordenen. Alleen zo kan men tot objectieve gegevens over de behoeft op langere termijn aan medische zorg komen.

De vertegenwoordiging van de verschillende belangengroepen in de beslissingsorganen in de gezondheidszorg laat te wensen over. De verhouding van de artsensyndikaten baseert zich nog op de laatste verkiezingen van 1964.

De overheid moet meer participeren in de organisatie van gezondheidszorg. Ze moet mee beslissingen nemen en toezien op de uitvoering ervan. Nu ligt dat vooral in handen van de artsensyndikaten en de mutualiteiten. Een degelijke externe controle op de naleving van de regels en op de kwaliteit van het werk van de artsen, zal een betere garantie zijn voor kwaliteit en kostenbeheersing.

Wars van alle drukkingsgroepen moeten de overheden een konsekwent beleid voeren in het belang van de patiënt. Een vrije markt betekent niet alleen dat er artsen zijn met weinig patiënten, maar ook met teveel patiënten. Wij menen daarom dat een betere werkverdeling onder de artsen noodzakelijk is. Naast minima zijn ook maxima nodig voor het aantal patiënten en prestaties van een arts. Kumulatie en konsumptiegeenekunde moeten ontmoedigd worden. Associaties tussen jongere en oudere artsen moeten financieel gestimuleerd worden. De overheid moet een pensioenregeling overwegen.

Het systeem van akkreditering kan veel effectiever toegepast worden. Akkreditering houdt in dat artsen financieel gestimuleerd worden om aan bepaalde kwaliteitsvoorwaarden te voldoen. Momenteel beperkt men zich tot het toekennen van punten aan bijscholing. De overheid moet erover waken dat akkreditering niet verwordt tot een formaliteit.

Een andere noodzakelijke maatregel is echelonnering. De patiënt consulenteur specialist niet rechtstreeks, maar via de huisarts, de spil van het eerste echelon. Uit de praktijk in verscheidene landen blijkt

dat een trapsgewijze organisatie met een uitgebouwde eerstelijnszorg leidt tot een verbetering van de kwaliteit en een daling van de kosten in de gezondheidszorg. Wij Eisen dan ook een duidelijke taakafbakening tussen huisartsen en specialisten in algemene en in universitaire ziekenhuizen. Dit moet leiden tot een meer complementaire in plaats van een concurrentieel opstelling tussen de echelons. Wij vragen dus complementaire financieringsmodellen: de raadpleging van een specialist via een huisarts dient in de terugbetaling te worden aangemoedigd, rechtstreekse raadpleging ontmoedigd.

Het bijhouden van een centraal medisch dossier is zeer belangrijk in deze kontekst. Daartoe is een regeling van fidelisering nodig. Dat betekent dat de patiënt financieel aangemoedigd wordt trouw te blijven aan zijn huisarts.

Voor een algemene kostenbestrijding in de gezondheidszorg is onderzoek nodig naar de geografische spreiding, gebruik van en nood aan hoogtechnologische medische apparatuur. Moet elk perifeer ziekenhuis over alle mogelijke laatste nieuwe technologie beschikken en elke uitzonderlijke gespecialiseerde behandeling kunnen uitvoeren?

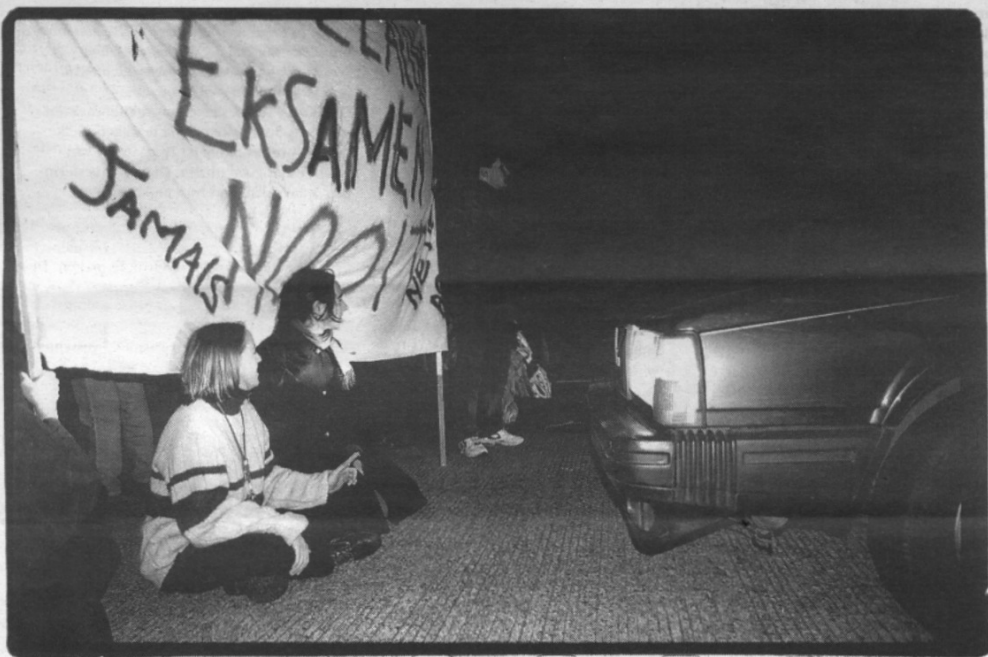
Wij ijveren voor maatregelen ter verhoging van de kwaliteit van het onderwijs. Als eerste streefdoel stellen wij een basisopleiding tot arts voorop. De afgestudeerden moeten meer mogelijkheden krijgen, zoals ontwikkelings samenwerking, preventiewerk, maatschappelijke gezondheidszorg, onderwijs, medische technologie, ...

Vervolgens moet het aksent van de medische opleiding meer liggen op klinische en sociale vaardigheden en op klinisch denken dan op detailistische en doorgedreven kennis.

Op dit ogenblik fikseert men zich te sterk op een toelatingsexamen voor artsen. Het onderwijs is meer gediend met een beter oriënteringsbeleid en een kwaliteitsverbetering. Het probleem dat zich nu stelt kan men veel rechtstreeks, effectiever en meer succesvol aanpakken in de gezondheidszorg zelf. Daarvoor is politieke moed nodig.

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

Kleine maar dappere betoging tegen studentenbeperking

Een honderdvijftigtal studenten bezetten vorige week onaangekondigd de E40.

(foto Jan Frans Lemmens)

Uorige dinsdag werd alweer de tweede Loko-betoging tegen studentenbeperking gehouden. De opkomst was vrij laag deze keer, en even dreigde het een eerder saaiere aktie te worden. Maar na de ontbinding had een honderdvijftigtal studenten nog zin om door te gaan, en een wandeling door nachtelijk Heverlee draaide uit op een bezetting van de E40. Die zou wel eens nare gevolgen kunnen hebben voor de betrokkenen.

Het is de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) blijkbaar menens. Na de betoging van 26 oktober en de bezetting van het kantoor van de regeringskommissaris op 8 november, was het vorige dinsdag nog maar eens tijd voor aktie. "Er is geen reden om aan het principe van de vrijheid van studiekeuze te tornen", vindt Loko. Op politiek nivo is de dreiging van een studiebeperking op dit moment in elk geval heel sterk aanwezig. Daarom zal er zeker nog meer geprotesteerd worden om de overheid aan te zetten met het standpunt en de argumenten van de studenten rekening te houden.

Gestrand

Of er gewoon nog maar naar te luisteren. Precies een dag na de vorige betoging werd namelijk beslist dat een eksamen voor eerste kan geneeskunde moest kunnen. Dan lijkt het al gauw alsof betogen helemaal geen zin meer heeft, en dat is misschien een van de verklaringen voor de lage opkomst voor deze betoging. Slechts ongeveer 350 studenten stapten vorige dinsdag mee achter de spandoeken, terwijl de vorige betoging toch ruim 1.500 mensen op de been kon brengen. Een andere verklaring is allicht het feit dat bepaalde kringen de betoging meenden te moeten boycotten, ondanks het onduidelijke Loko-standpunt tegen studentenbeperking. En waarschijnlijk dringt de boodschap van

Loko niet echt goed door tot de Leuvense student.

Toch is het nog steeds belangrijk de studentenstem te laten horen. Waar de artsensyndikaten en de numerusclausulobby het vooral moeten hebben van een weinig onderbouwd standpunt en een aan kritiek onderhevige behoeftestudie, zouden de argumenten van de studentenbeweging een stevig tegengewicht kunnen bieden. Een betoging is natuurlijk een mooie manier om te wijzen op dat studentenstandpunt. Een meer inhoudelijke manier om die standpunten te bespreken is het publiceren van vrije tribunes, zoals deze week in Veto (zie pagina 2), en waarschijnlijk in een aantal nationale dagbladen.

Brutaal

De betoging verliep dus eerder kalm. Op een kortstondige ludieke zitaktie aan de Naamsepoort na gebeurde er tijdens het officiële deel van de aktie niets ophelmaakends. De uitstap langs de ring was trouwens in het traject opgenomen om het soort problemen te vermijden dat vorige betogingen vaak kenmerkte. Toen probeerde men de demonstranten met man en macht weg te houden van de ring, met als gevolg dat de betoging in kleinere stukken uiteenviel, die allemaal toch nog de ring wilden bereiken. Omdat de ordetroepen dat kat-en-muis spel blijkbaar beu waren werd de ring deel van het toegestane parcours. En dus heel wat minder leuk.

Het zou de rijkswacht iets later op de avond trouwens toch niet aan werk ontbreken. Na de slottoespraak op het Sportkot en de ontbinding van de betoging werd namelijk door een groot deel van de betogers beslist nog een avondwandeling te gaan maken. Na een kleine drie kwartier wandelen werd een stuk van de E40 nabij de kampus Wetenschappen door de aktievoerders bezet. Aan enkele ongeduldige automobilisten werd het doel van de aktie uitgelegd, en de meeste gestrande bestuurders maakten verder geen moeilijkheden.

Het duurde twintig minuten voor de

rijkswacht kwam opdagen. Toen de donkerblauwe overvalwagens verschenen, zorgden de meeste bezetters ervoor dat ze zo snel mogelijk weer veilig in het bos naast de autosnelweg zaten, maar enkelen waren niet snel genoeg. Een zestal betogers werd opgepakt en meegenomen. Onder hen Wim De Rop, vrijgestelde van Sociale Raad. De zes werden overgebracht naar de rijkswachtkazerne, en daar werd een proces verbaal opgemaakt.

Dossier

De overblijvende aktievoerders vonden ondertussen blijkbaar dat het welletjes geweest was, en vatten de weg terug naar Leuven aan. In de buurt van de gebouwen van de Wetenschappenkampus werden ook zij echter onderschept en omsingeld door de rijkswacht. Een voor een moesten ze zich identificeren en hun adres in Leuven opgeven. Weer werd een aantal studenten meegenomen naar de kazerne. Dat waren vooral betogers die geen geldig identiteitsbewijs bij zich hadden, maar een brutaal antwoord volstond ook om een lift te krijgen in de kombi.

De namen van alle betogers — zowel de opgepakt als de 'administratief voorbereiden' — zullen overgemaakt worden aan het Parket. In principe kan iedereen worden vervolgd, en wel op grond van artikel 406 van het Strafwetboek. Dat handelt over de 'kwaadwillige belemmering van het verkeer', en zegt onder meer dat bezetten van bijvoorbeeld openbare wegen eigenlijk niet mag. De straf die geëist kan worden tegen iemand die dat wel doet kan oplopen tot tien jaar sel en 200.000 frank boete.

Brussel

Waarschijnlijk zal het echter zo'n vaart niet lopen, en zeker niet voor de ongeveer 150 betogers die gewoon geregistreerd zijn door de rijkswacht. Naar verluidt krijgen die een brief van de rijkswacht thuis, en worden er verder geen stappen ondernomen.

men. Voor de zes opgepakt zou het verhaal nog wel een staartje kunnen krijgen. Als iemand vervolgd wordt, zullen zij het allicht zijn, hoewel er enkele eersteekenners bij zijn die nooit eerder aan een betoging meegedaan hadden. Ze zouden zich volgens een woordvoerder bij de rijkswacht naast hoger vernoemd artikel nochtans nog schuldig gemaakt hebben aan het 'oproeppen tot ongeoorloofde manifestatie'.

Aggressie

Het was de meeste bezetters ongetwijfeld duidelijk dat een autosnelweg bezetten tegen de wet ingaat, en dat de kans opgepakt te worden reëel was. Toch is het niet onbegrijpelijk dat naar dit soort van harde aktie wordt gegrepen. Om te beginnen lijkt een gewone betoging niet spektakulair genoeg meer om aandacht te krijgen in de media. Dat bleek duidelijk bij de betogingen tegen het vrijlaten van de inschrijvingsgelden voor de voortgezette academische opleidingen (de VAO's) vorig jaar. En de media zijn tenslotte het onontbeerlijke kanaal tussen de studenten en het doelpubliek, zijnde de overheid en de publieke opinie. De studenten kunnen nog zo entoesiast en massaal aktie voeren, als de media er geen aandacht aan besteden, wordt het doel niet bereikt, en heelt de aktie weinig zin gehad. En een autosnelweg bezetten is een manier om toch zeker in het nieuws te komen.

Maar het is ook een signaal naar de overheid toe dat de studenten echt wel gehoord willen worden, en zich niet zullen laten afschepen. Zoals al gezegd is het zo dat de stem van de studenten genegeerd lijkt te worden, en dat is een frustrerende zaak. Tenslotte moet het misdadige gehalte van een bezetting niet overdreven worden. Het blijft een relatief ludieke manier van aktie voeren: er wordt geen schade toegebracht en geen agressie gebruikt.

Waal

Voorlopig wordt dus nog gewacht op uitspraken van het Parket over de zaak. Intussen staat echter alweer een nieuwe betoging op stapel, deze keer op nationaal vlak, en in Brussel. Op woensdag 22 november betogen VVS, de Vereniging van Vlaamse Studenten, en het Fef, de beweging van de Waalse studenten, tegen studentenbeperking. Loko doet mee, en legt zelfs een gratis vervoerdienst in naar de hoofdstad. Die vertrekt om 13.15 u aan het Leuvense station.

Dietmar Bosmans
Martijn Graumans

(advertentie)

**-Dagschotels
in Alma
"à la carte"?**

**Proton. De kaart
voor kleine uitgaven.**

Vraag ze in uw bankagentschap in Leuven,
Heverlee of Kessel-Lo.
Vanaf nu ook in Herent en Wilsel.

“Zet alle regeringen in Afrika af, en je hebt democratie”

Irechtstellingen in Nigeria, genocide in Rwanda en Somalië, diktaturen over geheel Zwart-Afrika... Wie het nieuws een beetje volgt zou wel eens kunnen besluiten dat Afrika een gebied is waar ze nog nooit gehoord hebben van individuele mensenrechten. Ten onrechte, zo stelt de Ghanese kultuurfilosoof Godfred Donkor: “Het beeld dat vandaag over Afrika wordt opgehangen is kunstmatig gekonstrueerd. Wanneer je echter terugkeert naar het prekoloniale Afrika, dan kom je inderdaad tot de vaststelling dat er respect was voor individuele mensenrechten.”

Godfred Donkor woont al sinds 1982 in België. Hij studeerde filosofie aan de KU Leuven en doktoerde in Gent op het concept mensenrechten in het Afrikaanse denken. Centraal in zijn betoog staat het onderscheid tussen prekoloniaal, koloniaal en postkoloniaal Afrika. Je kan, volgens Donkor, eigenlijk alleen maar de ‘echte’ Afrika ontdekken wanneer je terugkeert naar het traditionele, prekoloniale Afrika. Hij probeert dus te begrijpen hoe Afrikanen vroeger leefden en kwam tot de vaststelling dat er veel respect bestond voor menselijke waardigheid en rechten. Donkor baseerde zijn onderzoek op de Ghanese Ashantiekultuur waaruit hijzelf stamt.

Godfred Donkor: ‘De Ashanti’s vormden één van de sterkste koninkrijken in Afrika. Mijn interesse ging uit naar hoe dit machtige volk de rechten van het individu beschermde. Van daaruit merkte ik ook dat in landen als Oeganda en Nigeria een zeker gevoel voor participerende democratie bestond. Dat betekent niet dat er toen bijvoorbeeld verkiezingen werden uitgeschreven. Het was meer een systeem waarin werd gewerkt met vertegenwoordigers van de verschillende gemeenschappen die een ‘Raad van Ouden’ vormden. Er was natuurlijk maar één koning, maar zijn beslissingen waren vooral gebaseerd op discussies met die ‘Raad van Ouden’. De koning moest respect tonen voor de mening van deze raad en beslissingen gebeurden dus wel degelijk in overleg.’

Moboetoe

Veto: Zijn de Afrikanen zelf bewust van het feit dat er ooit een vorm van participerende democratie met respect voor mensenrechten bestond?

Donkor: «De meesten zijn zich daarvan bewust. Vooral dan diegenen die op zoek zijn naar oplossingen voor de huidige problemen graven in hun roots. Zij botsen op de figuur van koning en ontdekken het verschil tussen zijn prekoloniaal en koloniaal statuut. Vroeger was het zo dat de koning bij zijn eedaflegging moest zweren dat hij zou luisteren naar zijn raad en zijn volk. Als hij dat niet deed, kon hij zelfs afgezet worden. Maar tijdens de kolonisering moest de loyauteit van de koning niet meer uitgaan naar zijn volk, maar naar de koloniale macht. De oorzaak daarvan ligt bij het Britse koloniale rijk, dat zijn vazalstaten regeerde met de ‘indirect rule’. In plaats van het land rechtstreeks te besturen, werden de bestaande politieke structuren in de kolonie ingeschakeld. De koning werd daardoor meer diktatoriaal omdat hij alleen nog rekening diende te houden met de macht van de koloniale gouverneur of vertegenwoordiger. De koning werd een ‘colonial made chief’».

Veto: Ook Moboetoe is een colonial made chief. In hoeverre probeert hij deze prekoloniale situatie te verzwaren of om te vormen?

Donkor: «Toen Moboetoe aan de macht kwam centraliseerde hij de macht in Kinshasa om van daaruit de situatie te controleren. Moboetoe stelt zich op als een

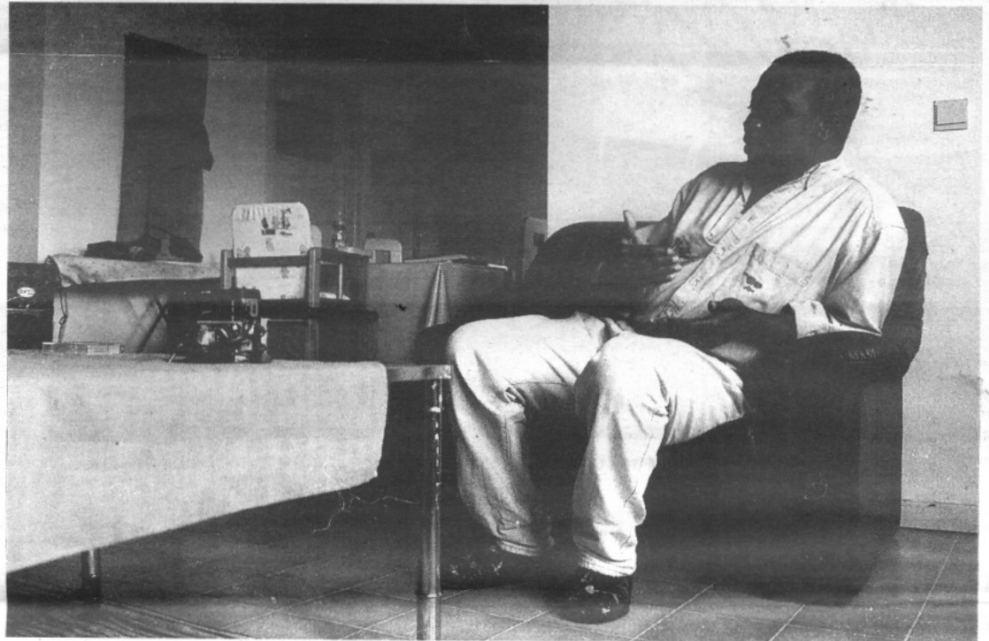
vaderfiguur, die iets geeft maar ook iets terug verwacht. Daarom moeten we de corruptie van zijn omgeving begrijpen. Maar dat beeld van de vaderfiguur verstoort het traditionele beeld. Moboetoe stelt zich loyaal op tegenover zijn omgeving in materiële zin, maar hij is de enige leider, die alle beslissingen zelf neemt en de discussie uit de weg gaat door mensen materieel aan hem te binden.»

Veto: U verblijft al meerdere jaren in ons land.

Zoiets maakt de situatie bijzonder problematisch omdat mensen en stammen die zich uitgesloten voelen maar één oplossing weten om politieke macht te bekomen: burgeroorlog.»

Veto: Is er ook een sterke drang naar één stam, één natie?

Donkor: «Iedereen weet dat dit zeer moeilijk te bereiken is. Kijk maar naar Nigeria. Nigeria heeft geprobeerd om een federaal systeem uit te bouwen. Maar het

“Je wordt geen minister omdat je kapabel bent, maar omdat Moboetoe je vertrouwt.”

(foto Kristof Braeckleire)

Hoe kijkt u aan tegen die steeds wisselende standpunten van de Belgische regering inzake Zaïre?

Donkor: «Je mag niet vergeten hoe nuttig Moboetoe in het verleden voor het westen gebleken is. Centraal-Afrika wilde in het begin niet echt met het westen meegaan in de strijd tegen het communisme. Moboetoe heeft dat veranderd. Vandaar dat de Verenigde Staten of België hem niet zomaar kunnen laten vallen. Aan de andere kant, wat is het alternatief voor Moboetoe? Hij is er altijd goed in geweest om sterke figuren die tegen hem opkwamen uit koers te slaan, bijvoorbeeld door ze in zijn eigen rangen op te nemen en ze zo te korrumpieren. Moboetoe creëert een sfeer van afhankelijkheid rond zich. Je wordt geen minister omdat je daartoe kapabel bent, maar omdat Moboetoe je vertrouwt. ‘s Anderendaags lig je voor hetzelfde geld weer uit de gratie. Je kunt alleen je job behouden als je loyaal blijft tegen hem. Er is dan ook maar één persoon waarmee het westen kan onderhandelen, en dat is Moboetoe.»

«Eigenlijk is het simpel. Zet alle regeringen in Afrika af en je hebt democratie. Men heeft lange tijd gehoopt dat Moboetoe aan het eind van zijn latijn was. Maar eens te meer is de oppositie te zwak gebleken. Daarom is het resultaat van de Nationale Conferentie zo mager. Ook nu heb ik nog altijd geen vertrouwen in de oppositie.»

Veto: Het koloniale bestuur heeft Afrika in landen ingedeeld. Hoe zit het met de spanning tussen de etnische groepen enerzijds en de kunstmatig afgebakende landen anderzijds?

Donkor: «De grenzen tussen landen zijn redelijk veilig en standvastig. Maar het probleem is inderdaad de interne grenzen tussen etnische groepen. De spanning tussen stammen is enorm omdat elke regering zich identificeert met een bepaalde stam.

beleid blijft zeer repressief. De eksekuties van de Mnosi-mensen waren duidelijk een boodschap naar de andere stammen: “Als jullie hetzelfde doen, worden jullie op dezelfde manier behandeld.”»

Veto: Ligt in Nigeria de oorzaak van de eksekuties niet duidelijk bij Shell?

Donkor: «Natuurlijk is Shell een probleem. Zij vervuilen de omgeving. Maar als je fatsoenlijke milieuvorwaarden aan een bedrijf wil opleggen moet een regering daartoe bereid zijn. En de opbrengsten gaan natuurlijk niet naar het volk, maar verdwijnen in de zakken van de hooggeplaatsten. Natuurlijk profiteert Shell van de situatie. Maar het probleem wordt niet opgelost door Shell hard aan te pakken, maar wel door de corrupte regering aan te pakken.»

Roven

Veto: Denkt u dan dat wij deze regeringen nog steeds erkennen?

Donkor: «Ja. Het is pas toen de wereld verbolgen reageerde op de recente eksekuties in Nigeria, dat de minister van Buitenlandse Zaken uit de Commonwealthconferentie werd gezet. Maar hoevele eksekuties zijn er voordien al niet geweest. Waarom moeten altijd wachten op die uitspattingen. Een regering moet haar volk vertegenwoordigen, en wanneer ze illegitiem zijn zie ik niet in welke rol ze moeten vervullen in internationale organisaties.»

Veto: Wanneer je Afrikaanse dictators op de vingers tikt, krijg je resoluut het antwoord: “En toen jullie dit land hier koloniseerden, trokken jullie je toen iets aan van mensenrechten.”

Donkor: «De westerse gemeenschap moet eindelijk tot het besef komen dat er ook al een Afrika was voor de kolonisatie. De kolonisatie had helemaal niets te maken met beschaving. Het was gewoon een voorwendsel om alles leeg te roven. Het beeld

dat democratie en mensenrechten louter een Westerse uitvinding zijn en dat die begrippen door het Westen in Afrika zijn geïntroduceerd is dus onzin. De kolonisatie was louter het aanbrengen van een orde en rechtstructuur om de landen hier leeg te roven. Als we niet voorbij dat koloniale beeld geraken kunnen er ook geen oplossingen komen. De regeringen hier zijn creaties en konstrukties door het Westen. Ze hebben niet voor niets hun opleiding in het westen gekregen.

Veto: In België is er momenteel veel te doen over verspilling van geld dat voor ontwikkelingsamenwerking bedoeld was. Voor u is die geldverspilling wellicht geen nieuws.

Donkor: «De westerse autoriteiten nemen niet eens de moeite om na te kijken welke hulp er precies nodig is. Zij gaan uit van waar ze zelf goed in zijn. Of hun investeringen opbrengen, kan hun blijkbaar niet

schelen. De ontwikkelingshulp zou veel meer moeten toegespitst worden op specifieke problemen in bepaalde gebieden. Ik kan vele voorbeelden geven van waar het fout loopt. Een nomadenstam in West-Kenia werd in het nauw gedreven door de oprukkende Sahara-woestijn. Vanuit Noorwegen dacht men die problemen te kunnen verhelpen door een meer in de buurt te exploiteren. De Noren bouwden een enorme koelloods. Ze lieten een kanjer van een vissersboot overkomen, die uiteindelijk voortdurend vastliep omdat het meer niet diep genoeg was. En daarbij, wat kunnen nomaden aanvangen met visserij? Zij zijn van nature herders van koeien en geiten. Men had hen beter geleerd hoe ze hun vee optimaal konden kweken of hoe ze de verworven jacht konden tegengaan. En nu zijn er miljoenen verspeeld; het meer is uitgedroogd, de boot ligt te roesten en de loods is leeg. Dat project is er alleen maar gekomen omdat de overheid haar graantje kon meepikken. Zij liet het geld in haar eigen zakken verdwijnen. De bevolking zelf heeft daar niks van gezien.»

Veto: De enige uitweg voor Afrika is dus de installatie van legitieme regimes.

Donkor: «Zet alle regeringen in Afrika af en je hebt democratie, inderdaad. Het is nog te vroeg om het overlijdensbericht voor Afrika te schrijven. Belangrijk is dat we ons lot in onze eigen handen hebben. De centrale vraag is wat wijzelf kunnen doen voor ons land. Wijzelf moeten een eind maken aan al die corruptie en verdrukking.»

**Bart Eeckhout
Tom Michiels**

In de reeks ‘Out of Africa’ houdt Godfred Donkor op woensdag 22 november een lezing over ‘Mensenrechten in Afrika’. Voor niets gaat de zon op en komt u binnen in MSI 02.28, waar de lezing wordt gehouden. Organisatie: Culturele Studies, KU Leuven.

Zuurkool met worst

Uorige week bestelde **Akademische Raad welke gelukkigen dit academiejaar de eredoktoraten van de KU Leuven in ontvangst mogen nemen. De titel 'Doctor Honoris Causa' wordt toegekend aan de Duitse bondskanselier Helmut Kohl, de geestelijke leider en patriarch van Konstantinopel Bartholomeos I en twee wetenschappers, Gerardus 't Hooft en Raymond Allen Dwek. De rektor liet ons alvast weten dat de keuze voor deze vier prominenten voornamelijk ingegeven was door de vorige beleidsploeg.**

Naar jaarlijkse gewoonte worden op twee februari, het patroonsfeest van de universiteit, de eredoktoraten uitgereikt. Het is de bedoeling een aantal mensen die zich op maatschappelijk of wetenschappelijk vlak geprofileerd hebben op die manier te huldigen. De meest bekende van de vier eredoctorandi is ongetwijfeld Helmut Kohl,

de Duitse bondskanselier. Kohl ontvangt de titel "omdat hij een zeldzaam groot staatsman is, met een duidelijke toekomstvisie op Europa. De universiteit eert in hem één van de drijvende krachten achter de hereniging van Duitsland en de ontsluiting van Oost-Europa. Vooral zijn permanente en persoonlijke inzet voor de Europese integratie en de verdieping van de bestaande Europese Unie, wordt door de universitaire gemeenschap erg gewaardeerd."

Wirtschaftswunder

De bewondering voor Duitsland aan onze universiteit moet groot zijn. Het is immers niet de eerste keer dat de KU Leuven een eredoctoraat toekent aan een Duits politicus. In de jaren '50 kende de Alma Mater de titel toe aan Conrad Adenhouer, de Duitse kristendemokratische kanselier die het "Wirtschaftswunder" tot stand bracht: de na-oorlogse opbouw en herleving van het onder de Tweede Wereldoorlog volledig lam geslagen Duitsland. In '83 mocht de voormalige Duitse bondskanselier Schmidt de eretitel ontvangen. Enkele jaren later kwam Richard von Weizsäcker, president van de Bondsrepubliek, aan de beurt. Von Weizsäcker, die als CDU-politicus lange tijd burgemeester van Berlijn was, was duidelijk een "alternatieve" stem in het Europa van de jaren tachtig, dat vooral gedomineerd werd door het zogenaamde "rakettendebat" dat toen volop woedde. Het eredoctoraat voor de uit Pruisen afkomstige president was een duidelijke stellingname van de KU Leuven, onder leiding van toenmalige rektor De Somer, voor een progressieve kristendemocratie.

Glikobiologie

In 1989, hij was toen zes jaar aan de macht, kreeg Kohl voor mekaar waar maar weinig Duitsers — zowel in oost als in west — van durfden dromen. Dankzij de perestroika, zijn goede persoonlijke contacten met Gorbatsjov en vooral het diplomatieke werk van zijn minister van Buitenlandse Zaken Genscher kreeg Kohl op één jaar tijd de hereniging van Duitsland voor mekaar.

Het leverde hem een enorme populariteit in Oost-Duitsland op, dat hem mee verkoos voor een nieuwe ambtstermijn van vier jaar in 1990. De interne strubbelingen bij de Duitse SPD zorgden ervoor dat zijn mandaat als bondskanselier in 1994 opnieuw verlengd werd. Pikant detail: Kohl was een van de belangrijkste Europese leiders die Jean-Luc Dehaene steunden in zijn mislukte Europese campagne voor het voorzitterschap van de Europese Unie. De KU Leuven, zo stelde rektor Oosterlinck, is zich er duidelijk van bewust dat Duitsland nog steeds de belangrijkste handelspartner van België is. Een land dat je dus maar beter goed te vriend houdt.

Ook met de keuze voor "Zijne Altheilichheid de Eukumenische Patriarch Bartholomeos I" positioneert de KU Leuven zich, weliswaar in de religieuze arena. Bartholomeos, in 1991 door de Heilige Synode verkozen als 273ste patriarch van de orthodoxe kerk, is een pleitbezorger voor de eukumene tussen de Kristelijke kerken en eenheid en verzoening tussen de volkeren. Vorig jaar reeds was de man te gast in Brussel naar aanleiding van het vijftienvintigjarige bestaan van het Belgische aartsbisdom.

Raciaal

Gerardus 't Hooft, prof aan de universiteit van Utrecht, ontvangt het eredoctoraat voor zijn bijdrage tot de deeltjesfysika. De wetenschapper Dwek verdiende zijn lauweren voor zijn bijdrage tot de

De Acco-boekenmeter

(advertentie)

!Speciaal prijsje!

glikobiologie

Alles bij elkaar is de keuze van de eredoctorandi dit jaar niet echt omstreden. Het is echter al anders geweest. In 1988 bijvoorbeeld werd het eredoctoraat van de zakenman André Leysen fel gekontesteerd door onder andere de studenten. Zij vonden dat het gelijktijdig toekennen van eredoctoraten aan Dennis E. Hurley, aarts-

bisschop van Zuid-Afrika en lelle tegenstander van het apartheidregime, en André Leysen die financiële en zakelijke belangen had in het toenmalige Zuid-Afrika symptomatisch was voor de dubbelzinnige houding van de universiteit tegenover de raciale problematiek.

Annie Deckx

Oosterlinck

vervolg van p. 1

bedrijven studenten sponsoren en in ruil daarvoor hun volledig persoonlijk profiel in handen krijgen. De KU Leuven-sponsors zullen het dus moeten stellen met de wetenschap dat zij een goede daad hebben gesteld. Verder kunnen de oud-studenten-weldoeners hun persoonlijke eer strelen als zij hun naam terugvinden op de prestigieuze intekenlijst. Tenslotte zal de universiteit de weldoeners regelmatig op de hoogte houden van de situatie in de sociale sektor.

Bondgenoot

Dit sociaal-mecenaatsplan van Oosterlinck maakt duidelijk dat de structurele financiering van de sociale sektor onvoldoende is. Sociale voorzieningen zijn een recht, geen zaak van onzekere eeksterne financiering. De nieuwe rektor ziet dit blijkaar ook wel in, want aan Veto verklaarde hij binnenkort nog andere sociale initiatieven te zullen nemen.

Zo zal Oosterlinck bij minister van onderwijs Van den Bossche pleiten voor de automatische indexering van de studietoelagen. Die automatische verhoging is een oude eis van de studentenbeweging, die hier vorig jaar trouwens een nationale petitie startte binnen de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS). Verder wil Oosterlinck binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) de andere universiteiten overhalen om de inschrijvingsgelden voor bijna-beursstudenten te verlagen tot het bedrag voor beursstudenten. Met deze initiatieven vinden de studenten in rektor Oosterlinck een onverwachte bondgenoot, althans op sociaal vlak.

Tijl Vanbrabant

EXCLUSIEF! OPVOLGER VAN LIDO ZAL WAARSCHIJNLIJK 'GODO(T)' HETEN!

Geef al je geld aan de arme kinderen

Iet tegenstaande de onverwachte financiële aderlating laten de studenten van Sociale Wetenschappen het er niet bij zitten. Het is een jaarlijkse traditie bij Politika om, in samenwerking met Plan International, een actie te ondernemen en dit jaar neemt men het thema kinderprostitutie onder handen: 'Hamak95' is de naam. Hamak is geen zaak van Politika alleen, maar is nationaal van opzet. Verschillende kringen uit het Leuvense werken mee, maar ook aan andere universiteiten, lagere en middelbare scholen, worden nog tot eind december de handen uit de mouwen gestoken. Het geheel kan dan ook op de (brood)nodige media-aandacht rekenen. Harde kern vormt de verkoop van pakketjes met postkaarten waarop de jonge, potentiële slachtoffertjes in zwart en wit fotografisch zijn afgebeeld. Ze kosten 250 of 350 frank. In het laatste geval gaat vijftig frank naar Adzon, een organisatie die zich bezighoudt met kinder- en jongerenprostitutie in België. De rest van de opbrengst gaat naar preventieprojecten in Thailand zelf. Daarnaast kan je ook nog naar een poëzie-avond, een lunchgesprek met Prof. Adriaens van het VAC (Vertrouwensartsencentrum) die het over kinderprostitutie in België zal hebben, gevolgd door een temafilm. Maar er is ook een spelletjesnamiddag op het Ladeuzeplein en vooral een debat. Daarop zullen aanwezig zijn: Prof. Swartelé voor de academische wereld, Veronique Rossi van Payoke, Vera Du van Agalev en, last but not least, Christophe Lambert, de organisator van Hamak95 (zie ook interview achterpagina). Het geheel zal gemoderd worden door Marcel Kerf van de BRTN-Nieuwsdienst. Voor wie tenslotte het gruwelijke aan het aangeenme wil koppelen organiseert Politika een wereldmuziekluif met Jef Van Eyck, samensteller van Studio Brussel's Coco Cité.

(aw)

uit de raden

Bezettingsperikelen

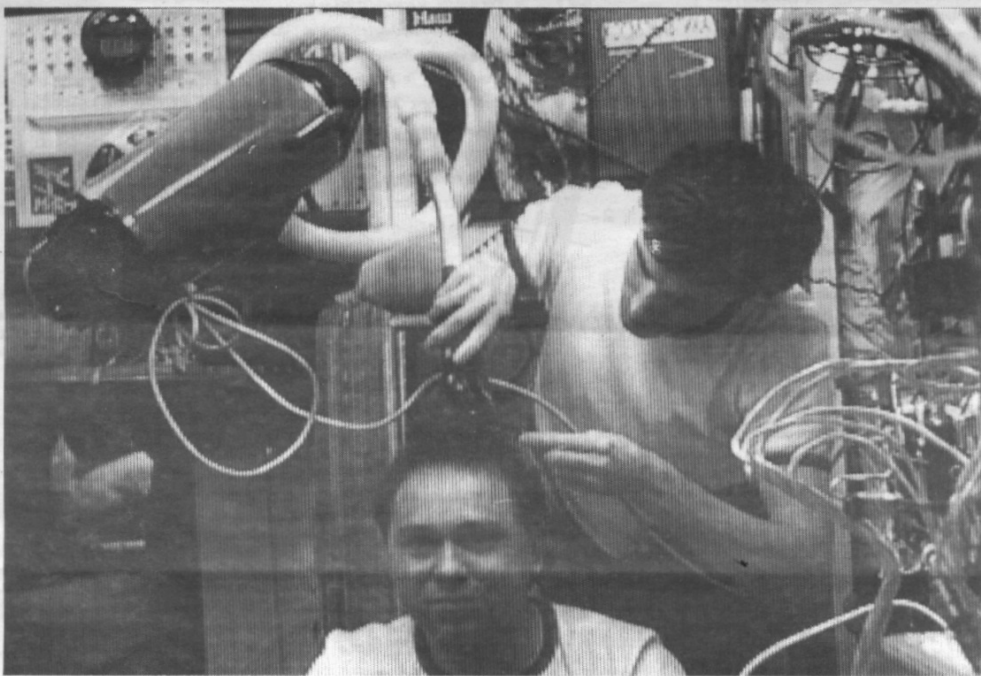
Na de Loko-betoging van dinsdagavond 14 november zijn er zes aanhoudingen verricht, op grond van artikel 406 van het Strafwetboek. Onder de zes aangehouden zijn er vier studenten van de KU Leuven, één student van de VUB en een vrijgestelde van Sociale Raad. Er is een proces-verbaal opgemaakt van de feiten, dat zal overgemaakt worden aan de Procureur des Konings.

Loko had de betoging officieel ontbonden op het Sportkot. De actie op de auto snelweg maakte dan ook geen deel meer uit van de Loko-actie. Desondanks voelen wij ons betrokken omdat de manifestanten achter dezelfde eisen staan als wij: er mag geen enkele vorm van studentenbeperking ingevoerd worden. Wij vinden dat de gebruikte manier om die mening uit te drukken niet de juiste of meest ongevaarlijke was. Illegale daden kunnen onze goedkeuring niet wegdragen, maar het lot van de aangehouden ligt ons wel nauw aan het hart. Naar de letter van de wet zijn zij strafbaar. Naar de geest van de betoging zou het erg spijtig zijn de wetsbepalingen te eng toe te passen.

Wij willen dan ook met aandrang vragen aan de betrokken gerechtelijke instanties de betrokkenen niet te zwaar aan te pakken. De ogen toe doen doet beter slapen. Voor de meesten was dit hun eerste aanraking met het gerecht. Voor allen was dit een pijnlijke samenloop van omstandigheden. Als overkoepelende studentenorganisatie zouden wij het dan ook betreuren dat studenten in hun goedgeemd en welonderbouwd entoesiasme geluikt zouden worden door strafrechtelijke vervolgingen.

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

Almachtige televisie, sta ons bij

Het is u misschien al opgevallen dat de woorden 'historische gebeurtenis' tegenwoordig om de haverklap in het nieuws opduiken. "Er is geschiedenis, dus is er een film over. Zo redeneerde men een tijdje geleden. Nu wordt er gezegd: er is een film, dus is er geschiedenis."

Een uitspraak van de Roemeens-Duitse filmer en mediateoreticus Andrei Ujicka. Hij bracht onlangs een nieuwe film uit, 'Out of the Present'. Aanleiding om de man nog eens naar Leuven te halen en zijn eerste werkstuk, 'Videogramme einer Revolution' nog eens te draaien. Beide films behandelen de relativiteit van de revolutie, en vooral de rol van televisie bij historische gebeurtenissen. Verplichte kost.

Kerst

Andrei Ujicka kwam in 1970 naar Heidelberg, waar hij nu mediateorie doceert. Theorie volstond echter niet meer voor Ujicka en hij begon aan zijn eerste film 'Videogramme einer Revolution'. Het is een revelerend werkstuk over de Roemeense revolutie dat begint tijdens de laatste toespraak van Ceaucescu en eindigt met de beelden van de lijken van de diktator en zijn familie. De film kwam uit in 1992 en was te zien op het festival van Locarno, waar hij onmiddellijk opgepikt werd door de mensen van het Stuc, iets waar Ujicka nog steeds dankbaar voor is.

Voor alle duidelijkheid, Ujicka was er niet bij in de dagen van de revolutie. Hij ging later naar Boekarest en zocht er naar amateurfilmers en beelden van de officiële staatstelevisie die zo'n belangrijke rol speelde tijdens de woelige kerstdagen aldaar. Hij pikte er samen met de documentairemaker Harun Farocki twee-entwintig uur materiaal uit, waar ze in Duitsland een film van een kleine twee uur uit distilleerden.

Duet

De film kan ruwweg in twee delen worden opgesplitst. Een eerste deel waarin amateurfilmers vanuit de veilige hoogte, uit ramen, vanop balkons. Overal waar de Securitate, de gevreesde veiligheidsdienst

van Ceaucescu, hen niet opmerkt. En een tweede deel waarin steeds meer camera's verschijnen en ze af dalen naar de straat. In het eerste deel ligt de nadruk vooral op het plein voor het 'Centraal Komitee', waar de opstand uitbrak, en het televisiegebouw, in het tweede deel krijgen we een beeld vanop verschillende plaatsen in Boekarest. Ook de off-screen commentaar van Ujicka verandert, ze levert eigenlijk niet echt meer informatie, maar verduidelijkt wat wij te zien krijgen, als een soort echo van het beeld. Als de opstand goed en wel is losgebarsten laat Ujicka de beelden voor zich spreken. De camera's gaan in de chaos op zoek naar ijkpunten, ze proberen te vatten wat er gebeurt, maar chaos is moeilijk te verfilmen.

'Videogramme einer Revolution' is sjokkerend op verschillende manieren. Zoals Don Fabrizio in 'Il Gattopardo' van Visconti, vorige week op de Kultuurdag te zien, al zei, "Een revolutie verandert eigenlijk niets voor de man in de straat, het is alleen een politieke verschuiving". De Roemenen op straat denken dat een periode van vrijheid aangebroken is, terwijl ergens boven hun hoofden de nieuwe politieke lichten al klaar staat. Nu we weten wat nadien in Roemenië gebeurde, heeft de film een intrieste ondertoon gekregen. En is soms erg sinisch. Zo zou een van Ceaucescu's ministers zelfmoord gepleegd hebben, volgens een ander minister "zoals gewoonlijk, als er iets misgaat". De teeveedirecteur wil het leger inzetten tegen de revolutionairen, maar als hij tenslotte buitenkomt, redt hij zijn bedrijf door te verklaren: "Leve de revolutie". Ministers van Ceaucescu verklaren zich plots dissident. Journalisten verklaren trots dat ze nu oorlogsjournalisten zijn, de helden van de dag.

Afgoderij

Maar de film geeft vooral te denken over de rol van de televisie in onze tijd. De Roemeense revolutie werd immers beschouwd als de eerste tele-revolutie, vijf dagen lang zond de officiële omroep de revolutie live uit. Wie de televisie in handen krijgt, wint. Een man zegt veelbetekenend, na de inname van het omroepgebouw: "Das Fernsehen ist mit uns!". Onmiddellijk na de gebeurtenissen werd er een media-kongres georganiseerd in Boedapest om de

rol van de televisie te bespreken. Ujicka relativiseert dit alles. De beroemde passage waarin een dichter op het scherm de revolutie komt uitroepen, met vlaggen en geweren op de achtergrond, blijkt uitgezonden na een ruzie tussen de aanwezigen wie wat zal zeggen, en een regisseur die om kalmte smeekt, want 27 miljoen mensen kijken naar ons!

Toch is de film geen documentaire, eerder een filosofisch traktaat dat de macht en waarheid van een camera in vraag stelt. Zonder een antwoord te willen geven. De film ligt daarom eigenlijk ook in het verlengde van 'Vieilles d'Armes' van Marcel Ophüls, die tijdens Klapstuk te zien was. Je kijk op het nieuws zal nooit meer dezelfde zijn, ze persen de naïviteit eruit.

Imperium

'Out of the Present' draait rond de geschiedenis van Sergei Krikaljiev, de laatste Sowjetburger. Hij woonde namelijk in het Russische ruimtestation Mir tijdens de opstand van Moskou in 1991. Hij vertrok uit de Sovjetunie, geleid door Gorbatsjov en landde in Rusland, gefeliciteerd door Boris Jeltsin. Niemand anders was zo ver verwijderd van de lobotomie van de Rode Beer

dan Krikaljiev, hoewel hij zich (soms) maar een kleine honderd kilometer van Moskou bevond. Vanuit de ruimte was van het einde van een tijdperk niet veel te merken, in tegenstelling tot bijvoorbeeld het wisselen van de seizoenen.

Net zoals 'Videogramme' is de film op te delen in twee delen: een vóór de omwenteling en een erna. Beiden worden door Andrei Ujicka netjes gescheiden door beelden van de opstand, precies in het midden van de film. Zoals Pieter Van Bogaert in Andere Sinema vooropstelde, is het eerste deel van de film beïnvloed door 'Solaris' van de Russische regisseur Tarkovski, terwijl het tweede deel nadrukkelijk refereert aan dat andere ruimte-epos, '2001—A Space Odyssey' van Stanley Kubrick. De westerse invloed sluipert binnen na het uit elkaar vallen van het imperium.

Oden

Maar Ujicka's film werd ook een ode aan de ruimtevaart. Hij slaagde erin om voor de eerste keer een 35mm camera aan boord van een ruimteschip te brengen. De kosmonauten worden gefilmd tijdens hun dagelijkse bezigheden, en al snel blijkt er zo iets te bestaan als kosmonautenhumor. Bijzonder grappig, maar helaas onuitvoerbaar hier in het aardse Leuven. Welke student droomde er niet van om ooit een modelvliegtuigje echt te doen vliegen, of met computers naar elkaar te gooien? Ergens in de kosmos is er dus die mikrokosmos van Mir. Astronauten en kosmonauten zijn misschien wel de enigen die ooit een totaalbeeld hebben gehad van onze planeet, als een eenheid. Daarom is 'Out of the Present' zo poëtisch, terwijl ver beneden hun een andere realiteit bestaat, die minder leuk is.

De kosmonauten staan via radio-amateurs en televisiebeelden in contact met wat er op aarde gebeurt, hun enige contact is de camera. In die zin leunt 'Out of the Present' dicht aan bij 'Videogramme', want ook deze film theoretiseert over de media, en de rol van de camera. Maar in tegenstelling tot 'Videogramme' is 'Out of the Present' deels fictiek. Een van de kosmonauten leest als commentaar bij de beelden fragmenten uit een dagboek, dat hij echter niet zelf schreef. Dat deed Andrei Ujicka. Bovendien wordt de film begeleid door muziek van Mori Kante, Strauss (een wals, zoals in '2001') en techno.

Vermits Andrei Ujicka de film zal in en uitleiden zullen eventuele vragen door hem beantwoord kunnen worden. Deze films zijn absolute aanraders, knoop het in uw oren.

Dimitri De Maesschalck

De versie die het Stuc zal draaien van 'Videogramme' is ondertiteld in het Frans, 'Out of the Present' in het Engels. 'Out of the Present' op woensdag 22 november en op vrijdag 24 november om 20.00 u in het Stuc. 'Videogramme einer Revolution' op donderdag 23 november om 20.00 u in het Stuc.

Masereelclub Leuven en IMAVO vzw organiseren

**Marxisme, kapitalisme en socialisme
4 x Marx met prof. Rudolf Boehm**

advertentie

dinsdag 21 november 1995, 20.00 u

Marxisme, marxologie en de waarheid. De actualiteit van het marxisme: teloorgang van het materialisme en geloof in het kapitalisme.

dinsdag 19 december 1995, 20.00 u

De mislukking van het socialisme. Ontoereikendheid van de marxistische zowel als de liberale verklaring. De mislukking van het kapitalisme.

dinsdag 16 januari 1996, 20.00 u

Basisproblemen van Marx: uitbuiting en uitsluiting; realisatie van de meerwaarde; koopwaar, ruilwaarde en arbeidswaardeleer.

dinsdag 13 februari 1996, 20.00 u

De historiciteit van het kapitalisme: het paradigma 'produktiviteit'. Economie, technologie en ecologie.

Plaats: Masereelclub, Ierse Predikherenstraat 25, 3000 Leuven.

Toegang: 100 frank per avond (studenten: 60 frank); 200 frank voor de hele cyclus

De Jappen vallen aan

Wie ooit de Boredoms aan het werk zag weet hoe geschikt Japanners kunnen zijn. Hun geluid is nog het best te omschrijven als kamikazecore. Als zanger Yamatsuko Eye, die vaak met John Zorn samenwerkte, zijn strot even openzet, kan men zich moeilijk nog een Japanse theeseremonie voorstellen. Ook in strips zoals 'Akira' en films, denk aan 'Tetsuo', tonen Japanse kunstenaars ons een ander Japan, dat van ekstremen. Schipperen tussen oud en nieuw dus. Hierin past ook Otome Yoshihide, die naar het Stuc komt met Matsubara Sachiko, Han Bennink en mogelijk ook David Shea.

De Japanse muziekscene werd, en wordt nog steeds, vooral bepaald door Amerikaanse en Europese groepen. Wat hier populair lijkt, kan in Japan werkelijk populair zijn. Groepen die hier een cultstatus hebben, zijn soms in Japan echte supersterren. Denk maar aan de Lounge Lizards, maar Japanners vallen ook in katzwijf voor Morrissey en Prince. Vele live-cd's zijn dan ook in Japan opgenomen, omdat het publiek daar werkelijk uit zijn dak gaat. Of heeft u nog nooit van Budokan gehoord, een van de grote zalen aldaar?

Niet minder eigenaardig is het fenomeen van vergane glories die in Japan nog steeds topers zijn. Toen de Engelse heavy-metal uit het begin van de jaren tachtig in onze streken als Jommekesmuziek werd afgedaan, kicken ze er in het land van de rijzende zon nog steeds op. Duizenden covergroepjes doken op, die alle slechts één nummer speelden: 'Smoke on the Water' van Deep Purple, dat het Japanse volkslied naar de kroon stak. De bekendste Japanse musici waren waarschijnlijk Ryuichi Sakamoto, en de mensen van UFO.

Harakiri

Maar er schijnt iets te roeren in Japan. Eerst werd de geschifte meidengroep Shonen Knife bekend, die knullige Japanse Ramonesnummers speelden, gevolgd door Supersnazz en anderen. Lawaai was er vooral van Zeni Geva. Onmiddellijk kwam er reactie van Amerikaanse muzikanten. Sonic Youth speelde met Shonen Knife, John Zorn vertrok naar het Japanse Avant-label. Na deze impuls verschenen groepen als de vermelde Boredoms, The Ruins en Ground-Zero. En tijdens de acidjazzrage lieten de Japanners zich ook allerminst onbetuigd. Pizzicato Five is hier de huidige eksponent van. En nu heel Leuven begint te tripphopen zal ook DJ Krush je misschien niet onbekend zijn.

En dan kwam helaas ook het fenomeen van de Japanse import-cd naar Leuvense

platenzaken. Vooral uit import-cd's van Prince en andere grootheden wordt grof geklopt uit de zakken van de Leuvense student. Elk Japans tekentje op de hoes laat de prijs stijgen met tien frank. Laat je niet vangen.

Terug naar Ground-Zero. De biografie vermeldt dat Otome Yoshihide, stichter en bezieler van de groep, in 1981 naar China trok, om daar de traditionele muziek aan te leren. Maar in datzelfde jaar begon hij ook te prullen met gitaren en tapes, en in 1986 ook met pick-ups. In 1989 stichtte hij het groepje Ground-O, dat in 1991 terug opdook na een periode van stilte, iets waar Otome Yoshihide in elk geval niet van houdt. Vermoedelijk komt hij naar Leuven in het kader van deze groep, die tegenwoordig Ground-Zero heet.

De groep heeft drie platen op haar actief. 'Ground-Zero' uit 1993, 'Null and Void' en 'Revolutionary Pekinese Opera', beide uit 1995. Wat erop staat is verbijsterend. Op 'Ground-Zero' is er allereerst de stem van Yamatsuko Eye die misschien nog het best te vergelijken is met Cookie Monster onder stroom. Een impressie van de cd: nummer dertien — over de topografie van zwarte longen — reduceert nikotiepleisters tot niets. Op 'WJAZ-1' gebeurt er iets eigenaardigs met een Coltrane-solo. 'Silanganan Ingay G-project 2' lijkt op een soort vogeljeslament na de atoombom op Nagasaki. 'Massacring' is DJ-werk voor de twee-entwintigste eeuw. Ook John Zorn speelt mee op deze cd, hetgeen het geluid ook al in belangrijke mate bepaalt. Niet echt voor de meer gevoelige zielen onder ons, al blijft het nog wel enigzins toegankelijk. Of verteerbaar.

Raah

De vergelijking met Naked City, een groep met John Zorn, gaat niet helemaal op. Naked City kenmerkt zich namelijk vooral door het eindeloze wisselen van genres. Ground-Zero doet dat veel minder, hun cd's zijn veel meer een geheel. Vooral in het nieuwste album 'Null and Void' blijkt dat Otome Yoshihide zich losmaakt van de New-Yorkse invloeden. Langere nummers, meer afwisseling, toegankelijker ook, vooral door de vele samples die overal opduiken. In tegenstelling tot de eerste cd maakt 'Null and Void' duidelijk dat het een Japans produkt is. De traditionele snaarinstrumenten van het verre oosten passeren de revu, en worden dan aangevallen door de geluids-erupties van Ground-Zero. Een bewijs dat Japanse musici de laatste tijd meer en meer hun eigen weg gaan. Op 'Null and Void' staan overigens twee soundtrackfragmenten voor de film 'The Blue Kite' van de Chinese regisseur Tian Zhuang Zhuang. Maar ook de andere nummers lijken bij een nog onbestaande film te passen. Die je zelf kan

column

De toog

U kent de situaties vast wel. Half acht 's morgens. U staat als vrolijke schacht aan te schuiven voor "een klein wit gesneden" en twee gebakjes. De winkeldeur zwaait open. Een walm stroomt naar binnen en beukt zich te pletter tegen de glazen vitrine, die gelukkig uw taartjes beschermt. U draait — nog in verdooving — het hoofd richting de pas binnengekomen klant.

De armen gekruist, staat een hoop ellende uit opgesloofde wollen mouwen een brij kauwgom en sigarettenas te pulken. Ondanks het buikje kan u zien dat zijn rits half open staat. Als hij zijn zware hoofd opricht en u in nevelen aankijkt, merkt u dat op het voorhoofd — onder de lage haargrens tussen resten aknee — vaag "Stella" te lezen is (maar dan wel in spiegelschrift).

Geen twijfel mogelijk: een kroegvlieg is op lamme vleugels de winkel binnengevlogen.

Hun roeping volgend, strijken elk jaar verse zwermen neer op het plakkerige toogblad. De poten vastgehaakt aan de barkruk, overbrugt één dezer fenomenen hangend een halve meter. Het overhangende zijvlak puilt het kafee in. En met de luizige kop genesteld in de arm, kijkt hij vadsig doorheen zijn halfvolle pint uw kant op. U blijft strak voor zich uit kijken en merkt dat de kop koffie in uw handen kouder wordt. U vindt de toog maar niks. Het liefst had u aan een ander tafeltje, iets verder weg, gezeten. Maar u bent niet de enige waarop het woord 'togofobie' van toepassing is. Een ander kafee misschien?

Pech echter: uw lief draagt de broek en plande deze afspraak. Vrees niet! De echte tooghangar is goedaardig. Dat u littekens ziet doorheen zijn ruige stoppelaar, en dat iedereen wegduikt als het wezen zijn gesmeerde keel schraapt, wil niets zeggen.

Tussen twee rochels in zie je zijn natte mond opengaan: dit is reeds voldoende. Want als de weerlicht wordt

regisseren.

Otome Yoshihide komt naar Leuven met Matsubara Sachiko, een ander lid van Ground-Zero. Uit Holland komt Han Bennink, een freejazzdrummer, die onder andere werkte met de anarchisten van The Ex. Onder voorbehoud komt ook David Shea, die intussen wel bekend is in Leuven, een potje meesampen. Het zou zijn laatste konsert zijn op het Europese vasteland, voor hij naar zijn stek in New York City

het lege glas verwijderd en klemt de serveerster een vol tussen zijn klevende vingers. De vochtbalans van het beviiltje wordt gecheckt en bij mosgroei wordt het vervangen.

Ook deze klant is koning. De koning van de toog. Dit is zijn domein. Neen, niet zomaar het zijne geworden: jaren zijn er nodig geweest om vettige glans te geven aan de beoogde status. Elke kras op het toogblad kent hij. Elke asbak op die zes meter beukehout is "de zijne" geweest.

In het begin — lang geleden — verschoof hij nog wel eens van plaats, nu eens meer naar links, dan meer naar rechts. Maar de weg van zijn dof klopende hart volgend; was hij tot het ware "besef" gekomen dat zijn plaats in het midden was. Op drie meter.

Langzaam maar zeker is hij met de toog, de kruk, de stank, één geworden. Zoals men bij wijlen scheefhangende kaders rechthangt, zo ook schuift men hem iets naar voren als zijn doorzakken — door de zich opstapelende kilo's — te erg wordt. Iedereen kent hem bij naam, maar spreekt van "het".

Ook u kent "het" wel. U weet het wel. U staat er nooit bij stil. U bent bezig met andere zaken. De proefexamens zijn voor u wat "de op de wereldkampioenschappen voorbereiden Europese" voor het Belgische judoteam zijn.

Uw hoofd staat op studeren, eten, brave seks en monitoraten. U 'gaat' voor eerste zit, en mag er niet aan denken als u met Kerstmis slechts acht op twintig zou halen op bio.

Zo'n dingen gebeuren echter: bij één op de twintig slaan de stoppen door. Er is geen ontkomen aan. Uw uitstervend geroep om hulp wordt overstemd door de niet te weerstane "sirene van de toog".

Vluchten kan niet meer. U raakt in de ban en blijft 'hangen' in Leuven. Uw ellendig lot lijkt u aan doorheen een half lege pint.

Niet uw koffie, maar uw handen zijn ijskoud geworden.

Koen Willems

terugkeert. Wat het optreden zal opleveren is een groot raadsel. Japan heeft genoeg muziek geïmporteerd, nu zendt het haar zonen uit. Nadien zal DJ Low van Lowlands in de Stucbar ter fuif spelen, waarschijnlijk tot de zon weer rijst.

Dimetri De Maesschalck

Otome Yoshihide speelt in het Stuc op dinsdag 21 november om 20.30 u. Voor december belooft het Stuc ons Belgen, Duitsers en Finnen. Waarover later meer.

CULTUREEL CENTRUM LEUVEN

ASPERN

Noord Nederlands Toneel

De zoektocht van een groot bewonderaar van de dichter Aspern naar diens brieven. Naar een tekst van Henry James in bewerking van Karst Woudstra met Chris Lomme, Alice Toen en Karst Woudstra.

Schouwburg, dinsdag 21 november 1995 om 20.00 u

NACHTELIJKSYMPOSIUM

Toneelgroep Ceremonia

De familie Philemon Meiresonne beraadt zich over 'de zaak vader'. Een bijeenkomst die tot in de late uurtjes uitloopt en waarop enkele delicate agendapunten worden aangesneden... Volgens Hugo Matthijsen "Het toneelstuk van 1994!" (Humo)

Schouwburg, dinsdag 5 december 1995 om 20.00 u.

CULTUREEL
CENTRUM
LEUVEN

Stadsschouwburg; Bondgenotenlaan 21
Reservatie: 016/222.113

Hartepijn op plank en doek

George Bernard Shaw, de beroemde Ierse toneelschrijver, noemde 'Heartbreak House' uit 1919 vaak zijn beste stuk. Toneelgroep Stan voert het deze week op, de Russische regisseur Aleksandr Sokurov bewerkte het voor het witte doek onder de titel 'Pijnlijke Onverschilligheid'. Beide interpretaties kan je deze week in het Stuc gaan bekijken.

'Heartbreak House' is vooral een interessant stuk omdat het vol verrassingen zit, net zoals het huis zelf. En die verrassingen kan men pas te boven komen als men in de 'zevende graad van de konzentratie' terecht komt, en volledig inzicht krijgt in de zaak. Dat beweert tenminste kapitein Shotover, heerser over Heartbreak House, een kleurrijk (en vrij getikt) personage.

De diensers in het huis zijn er bijzon-

der arrogant, en bezoekers worden er op zijn minst weinig gastvrij behandeld. Het huis lijkt soms op een schip, op zoek naar een veilige haven. Shaw zelf zag in het huis een metafoor voor het kulturele Europa van vóór de oorlog. Maar als men Shaw zelf vroeg naar zijn intenties met het stuk antwoordde hij steeds: "Hoe kan ik dat weten, ik ben slechts de auteur."

Hoewel het stuk bijzonder grappig is, is 'Heartbreak House' geen komedie zonder meer. De personages vormen samen een doorsnee van een klasse die haar laatste dagen beleeft. Als op het einde de Duitse zeppelins overvliegen wensen sommige personages eigenlijk ook te sterven. Ellie suggereert het huis zelf in brand te steken. Kapitein Shotover die het schip leidt op zoek naar de 'zevende konzentratie', denkt dat hij om ze te bereiken zijn schip moet vernietigen. Een klasse loopt op zijn laatste benen. Vaak wordt gesuggereerd dat de

mensen in het huis blijven doorliefen tijdens de Eerste Wereldoorlog. Toch is daar nergens enig bewijs voor, het stuk eindigt namelijk aan het begin van die oorlog. Iedereen heeft de vrijheid de toekomst van de personages zelf voor te stellen. Maar doorliefen doen ze waarschijnlijk niet. De Russische toneelschrijver Tsjechov heeft ook een 'Heartbreak House' geschreven, waaraan Shaw soms refereert. Vandaar dat het stuk vaak te ernstig genomen wordt door theatercritici.

Door de treinstaking van vorige woensdag en donderdag had Veto niet de kans om het stuk van Stan te gaan bekijken, vandaar dat het moeilijk ligt te gokken wat Stan ermee gaat aanvangen. Hopelijk brengen ze een even frisse versie van dit stuk als van 'The Importance of Being Earnest' van Oscar Wilde een tijdje geleden.

Gal

Aleksandr Sokurov, die in 1989 'Madame Bovary' van Flaubert verfilmde, baseert zich losjes op het stuk van Shaw. Hij werkte aan de film van 1983 tot 1987, omdat de Sovjetautoriteiten hem niet gunstig gezind waren. De personages staan bij

Sokurov model voor het Rusland van het oude regime. Ze zijn slecht en verdorven, wat nog eens versterkt wordt door de oorlogsbeelden, die voortdurend over het scherm flitsen. In een interview met Andere Sinema verklaart Sokurov dat hij ondanks die beeldenvloed geen avant-gardist genoemd wil worden, hij wil terug naar de situatie van vorige eeuw, traditie is hem meer waard dan de vooruitgang. Vormelijk is de film erg barok ter versterking van de emoties. Want Russen bestaan uit zowat honderd procent emotie. Ook Shaw zelf richt zich in archiefbeelden naar de kijker, en wordt vervolgens door zijn eigen personages uit het huis gegooid. Volgens de regisseur heeft het modernisme nu volledig afgedaan, een stroming waar ook Shaw toe behoorde. Russen zijn niet bepaald bekend om hun romantische films, ook Sokurov brengt een pessimistisch, koolzwart werkstuk. Als je nog niet wist dat je buurman een varken en een schurk was, weet je dat na het zien deze film wel zeker.

Dimitri De Maesschalck
'Heartbreak House' door tg Stan van dinsdag tot vrijdag om 20.30 u in de Vlamingenstraat 83.
'Pijnlijke Geveelsoosheid' van Aleksandr Sokurov van woensdag tot vrijdag om 22.30 u in het Stuc.

Kringraad verkiest

Kringraad, de onderwijsraad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), zoekt een vrijgestelde. Deze bediende (m/v) wordt haltijds aangeworven voor de inhoudelijke en administratieve ondersteuning van de werking van Kringraad. De vrijgestelden staan onder andere in voor het maken van verslagen, voorbereidende nota's, voor het onderhouden van contacten met de andere raden en met de fakulteitskringen, voor de permanente op het kantoor, de leiding van werkgroepen. De arbeidsovereenkomst wordt bepaald volgens de KAO van het PC 200.

Het werk van een vrijgestelde vereist de nodige flexibiliteit in werkuren. De

kandidaten dienen bij voorkeur over onderwijsinhoudelijke ervaring te beschikken binnen de kring (POK of fakulteitsraad).

Kringraad zoekt eveneens nog steeds twee vertegenwoordigers voor de Vereniging van Vlaamse Studenten en twee vertegenwoordigers voor de Sektie Aggregatie van het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren (één uit Biomedische en één uit Eksakte Wetenschappen).

Kandidaten dienen hun kandidatuur binnen te leveren op het kantoor van Kringraad voor woensdag 22 november 1995 om 18.00 u.

Inlichtingen zijn te bekomen op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5, tel. 016/22.31.09 of 016/32.37.89 (KU Leuven) tussen 14.00 u en 18.00 u.

COMPIR

de computerbeurs van de Leuvense studenten

di 28 en wo 29 november
12u00 - 20u00
inkom gratis

Atrium Generale Bank

COMPIR is een organisatie van VTK vzw Vital Decosterstr. 44

SUN'S EDU ROAD SHOW

A NEW LEVEL OF PERFORMANCE :
ULTRA SPARC POWERED COMPUTERS

Vrijdag 24 november

KUL - Academisch Rekencentrum
Decroylaan 52B Seminariekokaal 0023
3001 Heverlee

10.00 - 12.30
14.00 - 16.30

Solstice (System Management Software)
Software Development (Tools & CDE)
Internet / Hot Java
Fast Networking & ISDN
Object Oriented Technology:
NEO (Network Enterprise Objects) & Java
PC Integration
Multimedia

THE NETWORK IS THE COMPUTER

Sun Microsystems Belgium - Loozenberg 9 - 1932 Zaventem

(advertentie)

Samenwonen als geneesmiddel

I jaar en dag zet Oikonde Leuven zich in voor mensen die nooit een volwaardige kans hebben gekregen om hun leven zowel materieel als emotioneel evenwichtig uit te bouwen. Hiervoor doet ze jaarlijks een beroep op een tiental vrijwilligers die bereid worden gevonden om samen te wonen met een aantal gasten in een zogenaamd doorstromingshuis. Deze vrijwilligerswerking is een bewuste keuze, die evenwel niet steeds even vanzelfsprekend is.

We schrijven het drieste jaar 1968. Als keuzede van de tegenreactie op de euforische expansiedrift van de naoorlogse consumptiemoraal waren termen als 'kleinschalige hulpverlening' en 'sociale re-integratie' het gemeengoed geworden waarin een nieuw maatschappelijk model haar fundament moest vinden. In deze emancipatiebeweging van welvaart naar welzijn is ook Oikonde Leuven ontstaan. De organisatie zette zich onder het motto 'Wonen als medicijn' in voor mensen die door de maas van een overgebuokratiseerd sociaal net waren gevallen. Ex-gedetineerden, ex-psychiatrische patiënten, ex-drugverslaafden of andere slachtoffers die eindelijk uit de put van hun problemen waren geraakt zouden hier hun plaatsje onder de zon krijgen. Ze zouden — letterlijk en figuurlijk — begeleid worden 'terug naar huis', waarmee meteen de betekenis van het Griekse 'oikonde' gegeven is.

Kleinschaligheid

Julien Paesmans, psycholoog en directeur van Oikonde, noemt als twee grote pijlers waarop de filosofie van de organisatie is gebouwd enerzijds de kleinschaligheid en anderzijds de vrijwilligerswerking. "De kleinschaligheid komt eigenlijk vooral tot uiting in de doorstromingshuizen. Hier vindt men het alternatief voor de grote aanklacht zoals die binnen de contestatiebeweging van de jaren zestig leefde, namelijk dat in een overgeorganiseerde maatschappij geen plaats meer was voor authentiek menselijk contact. Alles was gereduceerd tot een aantal instituten die een eigen leven gingen leiden en de hulpbehoefte van mensen alleen meer in de hand werkten. Het kleine huis-in-de-rij was het middel bij uitstek om op deze 'wantoestand' een antwoord te geven, al was het maar doordat de voorgevel van zo'n huis op geen enkele manier liet vermoeden dat hier 'andere' mensen verbleven. Het stigma van de grote instellingen verviel en bood precies daarom de beste garantie tot een geslaagde re-integratie."

Naast de drie doorstromingshuizen, waar telkens drie vrijwilligers met drie gasten gedurende maximum twee jaar samenleven, heeft Oikonde ook drie kleinere huizen voor mensen die reeds op

eigen benen kunnen staan, dus zonder interne begeleiding. Verder omvat het systeem ook een heel aantal pleeggezinnen, thuisbegeleiding en een crisisopvangcentrum. Dat laatste richt zich tot mensen die echt nergens meer terecht kunnen en zich in een akute noodsituatie bevinden, vooral daklozen. Onder de zogenaamde 'gasten' in de doorstromingshuizen bevinden zich ofwel mensen met een justitieel verleden, ofwel mensen die licht mentaal getardecerd zijn, en soms ook ex-psychiatrische patiënten.

Binnenwipper

Oikonde beschikt over een vaste schare professionele medewerkers. In full-time-ekwivalenten zijn er dat zowat vijftien, het merendeel psychologen, psychiaters of sociaal assistenten. Deze worden dan aangevuld door een negen vrijwilligers die inwonen met de gasten in de drie huizen. Daarnaast zijn er nog de zogenaamde 'binnenwippers', die voor één dag de taak van inwonenden in een bepaald huis komen overnemen en de 'inshapers' die mee de permanentie komen verzorgen in het crisisopvangcentrum. "Uiteraard mag men zeker ook niet de ongeveer veertig pleeggezinnen vergeten", voegt Julien Paesmans er nog aan toe.

Toch lijkt Oikonde het meest prat te gaan op haar woonbegeleiding en de hiertoe ingeschakelde vrijwilligerswerking. Volgens Paesmans bestaan hierrond twee grote misverstanden. "Vrijwilligers zijn voor ons niet een soort flauwe alkooksels-bijgebrek-aan-beter, die enkel goed zijn om de klusjes te doen waar de professionals geen tijd of zin voor hebben. Ze vormen in tegendeel een wezenlijk onderdeel van de Oikonde-filosofie. Het is precies in het 'gewone' bezig zijn met de gasten dat een gast zijn eigenwaarde kan terugvinden. Precies hierin ligt de therapeutische werking van het systeem. De gast kan zich eindelijk eens normaal gaan voelen."

Gemeenschapszin

Een tweede misverstand is de idee dat je met vrijwilligers alleen maar narijheid en conflicten kunt oogsten. Dit zou mis-schieten zo zijn wanneer de vrijwilligers niet grondig gescreend worden alvorens ze aan

hun taak beginnen." Deze selectie vindt plaats in een reeks gesprekken met de professionelen van Oikonde. De enige objectieve vereisten zijn dat de vrijwilliger in-spe de kandidatuursjaren reeds gepaseerd is en dat hij zich voor tenminste één jaar kan en wil engageren. Verder wordt in een reeks gesprekken nagegaan of hij of zij op dezelfde golflengte zit als Oikonde, wat bijvoorbeeld hulpverlening en gemeenschapszin betreft. Bovendien, maar dat spreekt vanzelf, moet de manier van leven combineerbaar zijn met de taak die men op zich neemt.

Ondanks deze selectie, gebeurt het soms toch dat het ergens fout loopt, ofwel tussen de vrijwilliger en de gasten met wie hij of zij samenwoont, ofwel tussen de vrijwilliger en Oikonde zelf. Zo is er Alexander, die momenteel veel minder te spreken is over de aanpak van Oikonde dan twee jaar geleden, het moment waarop hij zich met zijn vriendin engageerde om woonbegeleider te worden bij Oikonde. "Zolang alles naar wens verloopt, kan ik me voorstellen dat Oikonde een prachtige ervaring is voor de betrokkenen. Maar in mijn geval liep het fout op verschillende vlakken en dan blijkt het systeem van Oikonde ontbrekend."

Fout

Na een half jaar werd hij onder naar eigen zeggen duistere omstandigheden het huis uitgezet. Een eerste grote punt van kritiek, die hij op de werking van Oikonde heeft, is dat de vrijwilliger juridisch gezien vogelvrij is. Er is geen vrijwilligerscontract en evenmin een huurcontract, hoewel dat laatste niet echt nodig lijkt aangezien hij of zij geen huur dient te betalen. Maar dit maakt het Oikonde mogelijk om haar vrijwilligers te allen tijde op straat te zetten. "Wat bij mij dus gebeurd is", aldus Alexander. De redenen hiervoor zijn hem nooit duidelijk geweest. Er is hem ook nooit om enige uitleg gevraagd. Het is precies hierin dat zijn tweede verwijt gelegen is. "Aan de communicatie tussen de vrijwilliger en het vaste team van Oikonde schort er wat. Slechts één keer om de twee weken komt er iemand van Oikonde in het huis langs om te horen hoe de zaken verlopen. Het gaat hier om één vaste persoon, de zogenaamde 'begeleider', wat

de kans op subjectieve informatie zeer reëel maakt. Bovendien wordt die informatie verkregen via aparte gesprekken met de inwonenden van het huis, zodat een konfrontatie van visies niet de regel is en roddelpraat en wantrouwen vrij spel krijgen." Tijdens de periode dat Alexander en zijn vriendin in het huis verbleven, hebben ze tweemaal een wissel van begeleider gekend. "Drie verschillende mensen die ook elk hun eigen eisen bleken te stellen. Een aantal afspraken met de eerste begeleider waren dan plots niet meer geldig bij de laatste. Zo bijvoorbeeld met de aanwezigheid van een hond in het huis. Uiteindelijk heeft men dit element ook gebruikt om ons buiten te werken: de hond moest buiten, maar aangezien die van mijn vriendin was, zou zij ook weggaan en uiteindelijk ikzelf ook."

Field

Desondanks blijkt de ervaring van Alexander een alleefstaand geval te zijn. Andere getuigenissen uit de 'field' zijn over het algemeen zeer positief. "We spraken met Peter en Lieven die samen met een derde vrijwilliger, Katrien, een doorstromingshuis betrekken in de Onze-Lieve-Vrouwestraat. Zij zagen niet meteen graten in de opwerpingen die Alexander aan de orde stelt. "Waarschijnlijk komt dat precies doordat we nog niet met fundamentele problemen geconfronteerd zijn. Wanneer die er zouden zijn kunnen we dat steeds telefonisch melden aan de beroepskrachten van Oikonde. Het systeem van aparte beoordelingsgesprekken vindt waarschijnlijk zijn oorsprong in een idee van onafhankelijkheid. Bovendien schieten we goed op met onze begeleider."

Julien Paesmans ontkent niet dat er zich af en toe conflicten voordoen, hoewel dat dit eerder uitzondering is dan regel. "In de 25 jaar dat Oikonde Leuven bestaat, is het slechts zeer sporadisch voorgevallen dat er vrijwilligers op straat zijn gezet. Dat zijn dan gevallen waarin blijkt dat de samenwerking echt niet verloopt zoals het hoort. Wanneer het op zo'n situatie uitdraait zien we onszelf verplicht steeds de kant van de inwonende gast te kiezen en daarvan de logische consequentie onder ogen te zien."

Tom Michiels

Wie zich geroepen voelt om de rol van vrijwilliger op zich te nemen kan contact opnemen met Oikonde Leuven, Tiensevest 17, 3010 Kessel-Lo, 22.96.13.

It's always good to be back home

(foto Lucie Vangerven)

ZAAL TE HUUR DEBLAUWEKATER

HALLENGANG 1
(Naamsestraat 15-17)
digit: 049/45.34.11 of
049/45.35.71

JAZZ &
BLUES
KAFFEE

alle dagen
open vanaf
19 uur

advertentie

Zie ginds komt de wereldmuziekboot

Is uitloper van de 11.11.11-aktie 'Vierkant voor Afrika' heeft het plaatselijke comité in Lubbeek de krachten gebundeld met Broederlijk Delen, Vredesilanden, Coopibo, Wereldsolidariteit en Oxfam Wereldwinkels om ook dit jaar weer een grote manifestatie op het getouw te zetten. Omdat de bevordering van een positieve beeldvorming rond Afrika als belangrijkste doelstelling naar voor geschoven wordt, zal naast het klassieke steunproject in Haïti ook een tweede project in Rwanda op aandacht mogen rekenen. Publiekstrekker is de Belgisch-Burundese zangeres Khadja Nin.

Haïti kan de steun goed gebruiken. Tijdens het militaire bewind werden zowat alle grote volksorganisaties repressief aangepakt. De lokale infrastructuur werd vernietigd en de solidariteitskassen geplunderd. Nu de democratisch verkozen president Aristide terug de teugels in handen heeft wordt het bestel langzaam weer op een democratische leest geschoeid. En ook de boerenbeweging lijkt haar e lan te hebben teruggevonden. De bouw van het

vormingcentrum, waarvoor het Abos (Algemeen Bestuur Ontwikkelingsamenwerking) al in 1992 de goedkeuring gaf, vindt opnieuw een aanvang. Het centrum wil in hoofdzaak de plattelandsontwikkeling bevorderen en richt zich daarbij vooral op de plaatselijke bevolking.

Garde

De moeilijke etnische situatie in Rwanda is intussen wereldwijd bekend. Dat al van voor de bewuste genocide de spanningen niet uit de lucht waren, is niet verwonderlijk. Voordát mensen elkaar met machetes afslochten moeten angst- en haatgevoelens al behoorlijk hebben liggen gisten. Schendingen van de mensenrechten zijn in Rwanda een bekend fenomeen. Toen de inmiddels vermoorde president Habyarimana in 1973 na een staatsgreep aan de macht kwam, werden ook al heel wat politieke persoonlijkheden van het vorige regime omgebracht. Vanaf het begin van de gebeurtenissen in 1994 werden vooral mensenrechtenactivisten zwaar getroffen. Ze werden geïsoleerd door de 'garde présidentielle' en gewapende milities: sommigen konden onderduiken, verschillende werden vermoord. Zo gleed het toch al

wankele respect voor de mensenrechten nog verder af. Het project dat door het comité in Lubbeek gesteund wordt bestaat er nu juist in om de activiteiten en programma's van deze mensenrechtengroepen, die het afgelopen jaar (her)opgestart werden, te stimuleren. Zo zouden ze hun impact op de Rwandese samenleving en hun corrigerende en zalvende functie binnen de maatschappij kunnen versterken. De voorstelling van al deze initiatieven op vrijdagavond, zal vergezeld gaan van een plakje poëzie van en door Yvan Godefroid.

Wortels

Ook Khadja Nin zal zich met haar zachte, poëtisch geïnspireerde muziek voorzichtig in het avondprogramma nestelen. Khadja Nin groeide op in Boeroendi en voelt zich dan ook nauw verbonden met de huidige problemen daar, die zowat dezelfde wortels hebben als in het buurland Rwanda. De onderhuidse spanningen leven nog altijd voort of, zoals Khadja Nin het zelf verwoordde na een bezoek aan haar geboorteland: "Alleen al het idee dat je gedood kan worden omdat je als Toetsi herkend wordt, is verschrikkelijk. En dan die gruwelijke verhalen die je steeds weer

hoorde." Khadja Nin woont sinds 1980 in België en zingt in het Swahili. Zo draagt ze naar eigen zeggen toch altijd een stukje Afrika met zich mee. Haar taal geeft haar de mogelijkheid om volledig bij de muziek betrokken te raken. Engels zou de sfeer, die toch op zich een universeel verstaanbaar karakter heeft, al te veel vervlakken. Wie zich laat meedrijven op de soulvolle, van veel gevoel voor melancholie en verdoken verlangens doordrongen muziek, belandt in een vredig landschap dat de zangeres met een kleurenpalet van Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse muziekgenres in mekaar vlecht.

Zeker nu het algemene klimaat voor wereldmuziek gunstig evolueert wist ze met haar laatste cd 'Ya Pili', waaraan ook Toots Tielemans meewerkte, internationale interesse los te waken. Zo nam ze het voorprogramma van Maurane voor haar rekening in Parijs en trok ze met haar promotietoernooi bijna heel Europa door. Zelfs Zuid-Afrika en Australië stuurden haar een uitnodiging. Nu vrijdag dus in Lubbeek, een les in het Swahili.

Patrick Carmans.

Voorstelling van activiteiten en optreden: vrijdag 24 november, om 20.00 u in zaal PBE in Linden-Lubbeek, Diestsesteenweg 126; kaarten verkrijgbaar bij ASLK, Campus en Wereldwinkels.

Uitslag van de Grote Vetowedstrijd

Na enkele tientallen uren bijzonder rijk beraad is de competente, zeer deskundige en allerminst bevooroordeelde of ideologisch gebonden jury van de Vetowedstrijd tot een unaniem besluit gekomen. Witte rook ontsteeg onze schoorstenen en luid gezucht onze kelen, toen de juryvoorzitter triomfantelijk de winnende inzendingen omhoog hief. Hoongelach was het deel van de vele waardelose probeersels, die in de afgelopen weken de redaktielokalen bereikten. De jury heeft beslist alle prijzen toe te kennen, maar heeft ze wel een beetje anders verdeeld dan aanvankelijk de bedoeling was.

In de categorie kruiswoordraadsel was het, laten we eerlijk zijn, niet zo heel moeilijk met mooie prijzen te gaan lopen. Het raadsel oplossen, een efferterig woord maken en ons dat woord opsturen. Makkie dus. Laureaten hier zijn Bart Vackier, Peter Prinzie, Mario Schildermans, Tom Eelbode en Ellen Govaerts. De eerste krijgt de boekenbon, de tweede de twee weken Alma, de heer Schildermans cd-bons en de rest mag blij zijn met strips. Tom Eelbode krijgt nog een speciale vermelding wegens zijn originele oplossing 'elliminator'. Het bedoelde woord was 'formaliteit', maar ook 'rotatiefilm' en 'toiletfirma' konden onze goedkeuring wegdragen.

De oogst bij de cartoons was vrij mager, de winnaars waren echter van goed

nivo. De boeken gaan naar Jeroen Vanstiphout, Geert Vansant gaat naar de Alma. Wat foto's betreft was het aantal inzendingen aan de lage kant. De drie veruit allerbeste fotografen heten Filip Gysemans, Jo Van den Wijngaert en Wim De Bus.

Bij de artikels was de concurrentie wat groter. We reiken hier vier prijzen uit. Wina's Welwillend Redaktieteam gaat met de hoofdprijs lopen, Chris Van Den Broeck mag naar het welbekende studentenrestaurant, Davy Jordens naar de platenboer en Axel Aerden krijgt beeldverhalen.

Het onbetwist meest populaire genre van de wedstrijd was dat van de column.

Omdat er zoveel goede inzendingen waren hebben we niet vijf maar acht prijzen opzigelegd voor de columnisten. De beste column was van Koen Willems, die trouwens deze week gepubliceerd wordt. De rumsteaks zijn voor Cantaloup, de cd's voor Jeroen Thibaut en Kris Aerts. De vierde prijzen gaan naar Pieter Bosteels en Saskia De Coster, de vijfde naar Tom Van Aken en Jeroen De Jonghe.

Alle hoger genoemde worden verwacht op de eerstvolgende redactievergadering om hun prijzen op officiële wijze in ontvangst te komen nemen. Hoera.

(mg)

Dankbetuigingen jegens de jury kunnen overgemaakt worden op de volgende rekeningnummers: 330-0568275-06 of 285-0582388-29.

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Ophitsend geluid, aansporing 2 Dicht — Meisjesnaam — Japans drama 3 Landbouwwerktuig — Romeinse godin van het huiselijk geluk 4 Onbewerkt stuk steen als instrument gebruikt — Namaak 5 Germaanse natuurgeest — Kleur 6 Kist van open latwerk — Jongensnaam 7 Bloeiwijze — Zelfvertrouwen, doortastendheid 8 Verdriet — Watergod 9 Ruthenium — Oppervlaktetaat — Familieid 10 Bouwdeeltje in geïntegreerde schakelingen.

Vertikaal — 1 Handig papierje met gegevens 2 Afrikaanse staat — Dwarsmast — Bijbelse stad 3 Muzieknoet — Schoeisel 4 Stof gemaakt van dierlijk haar of vezels — Europees eiland 5 Brede landweg — Lichaamsopening 6 Vliegmaschine — Sierdek 7 Knaagdier — Brabbelt 8 Levendigheid — Deel van de bijbel 9 Voegwoord — Lengtemaat — Korte mededeling 10 In praktijk te brengen.

Door Filip De Keukeleere

kolofon

Veto
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 22
Nummer 10
20 november 1995

Ver. uitg.: Anнемie Deckx
Hoofdredektie: Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris: Anнемie Deckx

Redaktie: Kristof Braekeleire, Henk Dheedene, Martijn Graumans, Joris Janssens

Doka: Kristof Braekeleire, Peter D'hondt, Jan Frans Lemmens, Lucie Vangerven, Frank Vlaene

Medewerkers: Dietmar Bosmans, Patrick Carmans, Dimitri De Maesschalck, de Tommen Michiels, Tijl Vanbrabant, Alexander Witpas

Layout en Vormgeving: Kristof Braekeleire, Ilke Christiaens, Anнемie Deckx, Henk Dheedene, Bart Eeckhout, Serge Franchoo, Martijn Graumans, Joris Janssens, Ineke Le Compte, Jos Leurs

Tekeningen: Jeroen

Dtp: Filip de Keukeleere, Hans Vandenaabeele
Spellers: Henk Dheedene, Frank Ribbens

Eindredaktie: Patrick Staudt, Joris Janssens
Assistent eindredaktie: Alexander Witpas, Martijn Graumans

Kookploeg: Tom Dams, Peter Van Rompaey

e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
 Allaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959179-77
Redactievergadering
 iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

Fantasy & Science-Fiction Spellen in Leuven

Agenda
 Wo 22/11 13.30u
 AD&D RAVENLOFT
 Start Blood Bowl League 2
 Za 25/11 14.00u
 DEMONSTRATIE LEVIATHAN
 Fantasy wargame

 The Lonely Mountain
 Herestraat 155 - 3000 Leuven
 tel. 0161 29 2984
 pttas@lonmount.be

GRATIS
 demonstratie
 voor leden

zoekertjes

✓ Zusje, broertje zoekt u om geld te lenen.
 ✓ Gezocht: INISHATIEF.
 ✓ Petra, uw hond gehoorzaamt al. Nu gij nog. Het VOC.
 ✓ Bart S. zoekt lessen waar hij naartoe kan gaan.
 ✓ X eist de verantwoordelijkheid op van de bezetting van de E40, want zonder de spray en de trainingen in de bossen van Heverlee was de bezetting van de E40 een flop geworden.
 ✓ Fré en An. Ge weet niet wat ge gemist hebt. Mario.
 ✓ De naam van de lange blonde rijkswachter is te bekomen bij Hugo C., Tony V.P. en vele anderen.
 ✓ Zonder X was de bezetting van de E40 onmogelijk, daarom willen wij langs deze weg X hier-voor bedanken.
 ✓ Lore, wanneer komt het ARF nog eens samen?
 ✓ Kaart Diamond Festival (12 dec. Sportpaleis A'pen) te verkrijgen voor slechts 1000 frank bij Karen. Bel. 200.110.
 ✓ '8 maal X' wenst Binke een gelukkige verjaardag!
 ✓ Aan Steven M.: ik ben toch wel realistisch. Groetjes. Jan.
 ✓ H. zoekt zak van W. om over het hoofd van J.V.M. te trekken.
 ✓ J.V.M. doet de groetjes aan V.
 ✓ Een bak per NSV/KVHV-pet. Aktie Kommando Tijl Uilenspiegel.
 ✓ Verloren op dinsdagmiddag 14/11/95 in Fak. L&W: cursusboek met daarin mapje met stage-verslagen en lesvoorberedingen; terug te bezorgen bij Bart, Bredinkstraat 36. Dank bij

voorbaat.
 ✓ Je ouders al verteld dat je homo/lesbienne/biseksueel bent? Neen? Kom dan eens langs op de oudernamiddag van Het Goede Spoor op zondag 26 november om 14.30 uur in UP, Jan Stasstraat 2. Zijn je ouders wel al op de hoogte? Nodig ze dan uit en kom samen met hen langs! We babbelen de hele namiddag over de tema's die hen en ons bezighouden.
 ✓ Deze kerst heeft Medica gelijk. Tim heeft inderdaad sex-appeal. Gemoos (vraag Steven maar om uitleg).
 ✓ Frank zoekt Eoos-vrouwen die hij nog niet gehad heeft.
 ✓ Frank: "Ik neem alles!"
 ✓ Proficiat Edwin! We hadden wel verwacht dat je ons mystery wat vindingrijker zou oplossen. Gemoos.
 ✓ Verloren: zwarte jeansvest. Op Scorpiofluf (Blauwe Kater). Bevat: mijn naam; Far Vreys; mijn KUL-agenda, e-mailschijfje, een (middel)-grote kiezelsteen. Emotie: ik mis hem (mijn vest dus). Terug: Goudbloemstraat 35 (Leuven-centrum). Dankuwel!
 ✓ Wanneer reserveert Veto nu eens een deftige plaats om niet-kringluiven aan te kondigen. Vrijdag 1/12 alvast een Scorpiodanceparty in de Rumba!
 ✓ Scorpio kan er weer wat tegen. Bedankt, u allen.
 ✓ Dan kunt ge terug met uw luiven adverteren in Veto. Zwa's vroeger. Hetgeen uw 'deftige plaats'-probleem meteen oplost.
 ✓ Vorige dinsdag 4 pedagogen op de E40. Nu woensdag benteemaal op de trein naar Brussel (om

te betogen natuurlijk?)
 ✓ Neem naar de betoging zeker uw identiteitskaart mee, of u wordt opgepakt net als X. Y en A!
 ✓ Ben je geïnteresseerd of nieuwsgierig naar het leven in een gemeenschapshuis van de studentenparochie? De toentocht van woensdag 23 november is de ideale kans om kennis te maken! Aperitief om 18.30 uur in het Dondeynehuis (Tiensstraat 120) waarna je kan kiezen in welk gemeenschapshuis je soep, avondsmaal en dessert wilt eten. Inschrijven bij Griet Janssens. Jan Stasstraat 2 (22.78.08) vóór woensdag is noodzakelijk om inderdaad iets te eten te krijgen!
 ✓ Gezocht: originele Fakbar L&W-barkruk, gepikt door Maarten van VTK. Vandaag nog diskreet terugbezorgen aan. Anders tot ziens in de Schapenstraat.
 ✓ Gezocht: 2de verdiep in het HDR om winkelkarretje naar beneden te duwen.
 ✓ Op maandag 27 november gaan we met het Goede Spoor naar de film! Alspreek om 19.30 uur aan Studio 2, 3, 4 in de Burgemeesterstraat. Tot dan!
 ✓ Verloren in fakbar L&W: preses van Historia.
 ✓ Gevonden in Politika: preses van Historia. Grote beloning bij ophaling.
 ✓ Let wel goed op wanneer de chemobiel (voor Klein Gevaarlijk Alval) langskomt.
 ✓ Waarom geen waterkanon op de E40? Klein foutje, gewoon verkeerd oprit genomen.
 ✓ Claude, wij zijn in de fak. Nu gij nog.
 ✓ Claude, het adres is Bljide-Inkomststraat 11.
 ✓ Dit betekent na Politika, eerst linksaf dan rechts.
 ✓ Historia zocht contact met Politika voor presesruil.
 ✓ X eist, naar aanleiding van het schandalig optreden van de Rijkswacht op Kampus Arenberg, dat de rijkswacht afgeschalt wordt.
 ✓ Hans niet meer, hij zocht onderduikadres.

✓ Vakature in Germania: presesfiguur.
 ✓ Gezocht: Nederlander, alias Internet-psycho.
 ✓ vr. 10/11 in Dekenstraat. geef mijn zwaan terug!
 ✓ Steven M. zoekt toehoorders.
 ✓ Steven, don't worry. Busje komt zo!
 ✓ Gezocht: aktiviteiten van Germania.
 ✓ Gezocht: vormsel voor het Germania-kommunikant.
 ✓ Sorry Karen, dit komt niet van ons.
 ✓ Toch wel!
 ✓ Gezocht: bed voor de preses van Germania.
 ✓ Gezocht: Lefle van het vat.
 ✓ Niet terug te bezorgen in Fak L&W.
 ✓ Gevonden: Gueuze v/h vat in fak L&W.
 ✓ Wim, waar blijft de eerste lakke?
 ✓ Claude is een man waarop je kan rekenen. Gemoos.
 ✓ Als Historia zo graag Germania-aktiviteiten heeft, waarom zien we hen dan nooit? Gern-
 ✓ Omdat ze op onze luij zijn, of omdat ze met hun zatte kloden in hun bed liggen. -Ous.
 ✓ Elke woensdag om 19 u. 'De Volkskeuken', een lekker vegetarische maaltijd voor een democratische prijs. Welkom in het Groen Projekthuis, Vlamingenstraat 116, 3000 Leuven.
 ✓ Samen met Gaië aktie voeren voor dierenrechten? Op woensdag 22 november om 20.30 uur houdt Michel Vandebosch een info-avond. Groen Projekthuis, Vlamingenstraat 116, Leuven. Allen daarheen!... Met of zonder koel!
 ✓ En den eersten die ons Karen nog heeft bediend, krijgt een petat op zijn smool van heel Wahlheim.
 ✓ Ka-ren? Ka-ren! Ka-ren!!! Wilt gij mijn kinderen baren?! "Koen"
 ✓ Dwe het zell!
 ✓ I'll never touch a Daiquiri again. Koop altijd regelmatig een navulpak. Recycleerbaar, uitwasbaar, leefomgevingverantwoord en simpel.
 ✓ En de strijd gaat door: Koen heeft meer Clauden dan Claude Koenen heeft: Geert heeft wel Koenen, maar Clauden?! De rijkswacht.
 ✓ Wahlheim: "Ons volgende nummer gaat over een vice-presesse die onbekend wou blijven..."
 ✓ You can't beat a Homoloelo.
 ✓ Twee Germanialeden zeggen: "Wij haten Historia. Wahlheim daarentegen..."
 ✓ Voor alle studenten, die niet hebben kunnen deelnemen aan de bezetting van de E40, u krijgt een tweede kans op woensdag 22 november in Brussel.
 ✓ Moun Bleu: zijn smaak laat je nooit meer los.
 ✓ Dag Katrienje. Dag Saartje. Wij.
 ✓ Leve de verwarving! Wahlheim.
 ✓ Van den Bussche - Oosterlinck: beste maatjes, dat is link! Germania.
 ✓ Gezocht: medijlven voor een gast-inderdaktuur die al deze zever heeft moet intikken.

Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycled en 100% chloorvrij papier. Thesissen - Cursussen - Folders. Formaat A5 tot A2. ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3. Snel - verzorgd - volledig afgewerkt. CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder. van 9 u. tot 22 u. doorlopend. zat. 10 u. tot 17 u.

Tiensestraat 118
 3000 Leuven
 tel.: 016 - 23.70.30
 fax: 016 - 23.34.31

advertentie

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal. Videoschermen tot 4 m. DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

016/201.301

(advertentie)

agenda & ad valvas

DOOR PATRICK STAUDT

MAANDAG

20.00 u **TEATER** 'Kasimir en Karoline' van Odo van Horwath door Teater Antigone in een regie van Hubert Damen, in Stadschouwburg, toeg. 400/350/300/200/150.
 20.00 u **FILM** 'Videodrome', David Cronenberg, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 21.00 u **KONSERT** In de reeks 'Blues USA' tredt Bob Brozman op, in Oratorienhof, toeg. 300/350, org. KC Oratorienhof.
 22.30 u **FILM** 'Videodrome' van David Cronenberg, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG

19.30 u **LEZING** 'Nieuwe en minder nieuwe media-effecten en ontwikkelingen' in de reeks Lessen voor de 21ste eeuw, prof. G. Fauconnier en prof. D. De Grooff, in Aula Pieter De Somer, org. KU Leuven.
 20.00 u **LEZING** 'Marxisme, marxologie en de waarheid', in Masereelclub, Ierse Predikerherenstraat 25, toeg. 60/100, org. Masereelclub en Imavo vzw.
 20.00 u **LEZING** Lezing door prof. I. Bossuyt over Henry Purcell, in MSI 03.18.
 20.00 u **TEATER** 'Aspern' van Henry James door het Noord-Nederlands Toneel in de regie van Karst Woudstra, in Stadschouwburg, toeg. 400.
 20.30 u **KONSERT** Otomo Yoshihide en Mastubara Sachiko, zie ook artikel op pagina 7. Na het konsert speelt DJ Low trippaz en dub-hop, in Stuc, toeg. 200/300, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** Tg Stan brengt 'Heartbreak House' van de Britse toneelschrijver Shaw, zie ook artikel op pagina 8, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
 20.30 u **KONSERT** Collegium Instrumentale Brugense, in Aula Pieter De Somer, toeg. 750, org. Musica Antiqua.

WOENSDAG

12.00 u **VARIA** Posterbeurs, tot 20.00 u, in Jeugdhuis Clockwork, toeg. gratis, org. Pyramid.
 13.00 u **KONSERT** Flamencokonsert door A.Cortes, in Kadoc-Kapel, Vlamingenstraat 39, org. KU Leuven.
 16.30 u **LEZING** Verleden en toekomst van

Rusland, in Hooftzetel Generale Bank, Vital Decosterstraat 44, toeg. 600, org. Instituut voor Europees Beleid.
 20.00 u **TEATER** 'De menagerie van de schamele drie', een hilarische tragedie door Cie De Koe en geschreven door JMH Berckmans, in Stadschouwburg.
 20.00 u **FILM** 'Out of the Present', Andrei Ujica, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.30 u **LEZING** Tart Massart over 'Ruimtelijke Ordening in Leuven', in UP, Jan Stasstraat 2, org. Politiek in Dialoog.
 20.30 u **TEATER** Tg Stan brengt 'Heartbreak House' van de Britse toneelschrijver Shaw, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** 'Pijnlijke gevoelloosheid', in het Russisch kortweg 'Skorbnoje bezchuvstvie', de verfilming van Shaws 'Heartbreak House', door Aleksandr Sokurov, zie ook artikel op pagina 8, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DONDERDAG

12.00 u **VARIA** Posterbeurs, tot 20.00 u, in Jeugdhuis Clockwork, toeg. gratis, org. Pyramid.
 20.00 u **LEZING** 'Een taal voor het onuitsprekelijke'. Lezing door en gesprek met Huub Oosterhuis, in Auditorium Zeger Van Hee. De Valk, toeg. gratis, org. UP.
 20.00 u **KONSERT** Elisa Kawaguti (viool) en Filip Martens (piano), Kamermuziekrecital, sonates van Debussy, Fauré, Poulenc, in Konsertzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 200/250, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
 20.00 u **TEATER** 'Een Tartuffe' van Molière door Ensemble Loperello in regie van Dirk Opstaete, in Auditorium Minnepoort, toeg. 350.
 20.00 u **FILM** 'Videogramme einer Revolution', Andrei Ujica, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.30 u **KONSERT** Beethoven Academy onder leiding van J. Caeyers, in PDS, toeg. 600/450/300, org. KC Leuven.
 20.30 u **TEATER** Tg Stan brengt 'Heartbreak House' van de Britse toneelschrijver Shaw, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** 'Pijnlijke gevoelloosheid', in het Russisch kortweg 'Skorbnoje bezchuvstvie',

de verfilming van Shaws 'Heartbreak House', door Aleksandr Sokurov, zie ook artikel op pagina 8, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

VRIJDAG

12.00 u **VARIA** Posterbeurs, tot 20.00 u, in Jeugdhuis Clockwork, toeg. gratis, org. Pyramid.
 20.00 u **KONSERT** Khadja Nin, zie ook artikel op pagina 10, in Zaal PBE, Diestsesteenweg 126, Linden-Lubbeek, toeg. 350/450.
 20.00 u **KONSERT** Ensemble Robert Scherb, 'Amour d'opéra, plaisir d'opérette', in Stadschouwburg, toeg. 800/700/600/400/250, org. KC Leuven.
 20.00 u **FILM** 'Out of the Present', Andrei Ujica,

Harun Farocki, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** Tg Stan brengt 'Heartbreak House' van de Britse toneelschrijver Shaw, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** 'Pijnlijke gevoelloosheid', in het Russisch kortweg 'Skorbnoje bezchuvstvie', de verfilming van Shaws 'Heartbreak House', door Aleksandr Sokurov, zie ook artikel op pagina 8, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

ZONDAG

15.00 u **KONSERT** Scaramouche, 'Op de vleugels van oma', in Maria-Theresiacollege, Sint-Michielsstraat 6, Leuven, toeg. 150/200/600, org. Jeugd en Muziek.

NFK

• 23/11 Fakbaravond, in Pluto vzw, onder Jeugdhuis Clockwork, toeg. gratis.

Pedagogische kring

• 20/11 om 16.00 u: Volleybal, in Rijschoolstraat. • 22/11 om 19.00 u: Film: 'Life of Brian', door het hoogbrisse metalokombo Monty Python, in Michotte, PSI, toeg. 60. • 22/11 om 21.00 u: Film: 'The Piano', in Michotte, PSI, toeg. 60. • 23/11 Free podium, in Kafaer.

Politika

• 21/11 om 15.00 u: Driedaagse rond Hamak '95-projekt over kinderprostitutie in Azië: Opening, in Politika-kafée. • 21/11 om 20.00 u: Hamak '95-projekt. Poëzie-avond, in Soetzaal. • 22/11 om 14.00 u: Hamak '95-projekt: Spelletjesnamiddag, op Ladeuzeplein. • 22/11 om 20.00 u: Hamak '95-projekt. Debat rond kinderprostitutie, in MSI 03.18. • 22/11 om 22.00 u: Hamak '95-projekt. Disko-avond, in Kafée. • 23/11 om 22.00 u: Hamak '95-projekt. Wereldmuziekfil, in Waaiberg. • 24/11 om 11.00 u: Lunchgesprek met professor Adriaensen en temafilm, tot 14.00 u.

Wina

• 22/11 om 22.00 u: Largo Winch - Bar door Mungalia, in Cité-bar.

Christophe Lambert bestrijdt
kinderprostitutie met kaartjes

"We moeten met cijfers en analyses netwerken bloot leggen"

Politika nam dit jaar het initiatief om, samen met andere kringen, mee te werken aan Hamak 95, een actie die de strijd tegen kinderprostitutie in Thailand een financieel duwtje in de rug wil geven (zie ook elders in dit blad). Christophe Lambert, bezieler en organisator van Hamak, startte zijn carrière als produktmanager, iets wat hij twee jaar volhield, waarna hij zijn boeltje pakte en de wereld introk. Toen hij in het noorden van Thailand op het probleem van de massale kinderroof stootte greep hem dat zo bij de keel dat hij besloot iets te doen

Lambert: «Het gaat om meer dan tweehonderdduizend kinderen tussen de acht en de vijftien jaar, maar ook jonger, die ontvoerd worden en verplicht om in de kinderprostitutie te gaan werken. Daar worden ze dagelijks misbruikt. Ik wilde daar iets aan doen, maar als individu kan je weinig beginnen. Daarom organiseerde ik, onder de vlag en met de logistieke steun van Plan International, Hamak 95.»

Veto: Is kinderprostitutie een tipisch Thais probleem?

Lambert: «Het is begonnen op de Filipijnen, maar met de komst van president Aquino zijn ze uitgeweken naar Sri Lanka. Toen het vanwege de burgeroorlog de pedofielen ook daar te heet onder de voeten werd, zijn ze naar Bangkok verhuisd. Daar was wel al een tiental jaar een uitgebreid, traditioneel prostitutienetwerk met volwassen mannen en vrouwen, maar nu dus ook met kinderen van vier tot vijftien jaar. Dat moet je ook kaderen in de steeds toenemende vraag naar jonge maagden. Pedofielen zijn bang van aids en hoe jonger de kinderen, hoe minder risico, denken ze. Ze zitten ook in een soort vicieuze sirkel, ze willen steeds meer, steeds harder. De gewoontes veranderen: men wil geen traditionele hetero-man-vrouw prostitutie maar perverseitien.»

Veto: Wie zijn de mensen die aan sekstoerisme doen?

Lambert: «Die groep bestaat voor vijftien-zeventig procent uit Westelingen: Duitsers zijn goed vertegenwoordigd, net als Amerikanen maar ook Japanners. Pedofilie is een ziekte maar ze hebben voor zichzelf wel allerlei theorieën en ekskuzes. Ze zeggen dat de kinderen maar al te gewillig zijn, dat ze geroepen zijn om liefde te geven, dat het in hun kultuur is ingeburgerd, dat ze aan ontwikkelingshulp doen... 'De nieuwe liefde' heet dat dan. Wie de gezichten van die kinderen heeft gezien en hun verhalen gehoord, weet wel beter. Ze worden met twintig opgesloten in kamertjes van vijf of vijf en gelolterd wanneer de klanten niet tevreden zijn. Als iemand een revolver tegen mijn hoofd houdt ben ik natuurlijk ook heel gewillig om mijn geld af te geven, maar dat betekent nog niet dat ik daar plezier aan beleef.»

Veto: Is het moeilijk om aan sekstoerisme te doen?

Lambert: «Toen ik zelf in Bangkok was heb ik de proef op de som genomen. Je hebt daar een hoofdstraat, die is onderverdeeld in drie buurten: één voor hetero's, één voor homo's en één voor pedo's. Ik ben daar wat gaan rondhangen en het duurt niet lang voor je wordt aangesproken en men je een catalogus toont met foto's van

kinderen in actie. Daaruit kan je dan kiezen. Veel reisburo's hebben speciale arrangementen waarop je kan intekenen. De Koning Boudewijnstichting heeft een brief gestuurd naar al die agentschappen met het verzoek daarmee te stoppen. Driekwart heeft een brief teruggestuurd dat ze de vrije keuze van hun klanten willen waarborgen. Weliswaar is men over kindersekstoerisme veel minder open dan over het traditionele sekstoerisme maar toch, je kan niet zeggen dat het echt moeilijk is voor wie een beetje moeite doet.»

Veto: Wat doet de Thaise politie?

Lambert: «Die waren aanvankelijk zeer corrupt, vooral in de passieve zin van het woord. Ze gedoogden kinderprostitutie, kregen geld om te doen alsof ze van niets wisten en waarschuwden de criminelen wanneer er dan toch een inval moest gebeuren zodat er ier plekke niks werd gevonden. Twee jaar geleden is er echter een nieuwe premier gekomen, Chuang Lee Pai. Die heeft onder druk van de lokale organisaties tegen kinderprostitutie en dan vooral van Marie-France Botte, die internationaal bekend werd en overal prijzen kreeg, toegegeven dat kinderprostitutie een probleem is en een bedreiging vormt voor de toekomst van het land. Je moet ook weten dat met de vraag ook het aantal ontvoeringen toeneemt en ongeveer vierendertig procent van de bevrijde kinderen seropositief blijkt te zijn... Er is nu een nieuw politiekorps gekomen dat zich uitsluitend met deze problematiek bezighoudt en de samenwerking tussen dat korps en de lokale organisaties verloopt zeer goed. De toestand is dus duidelijk verbeterd.»

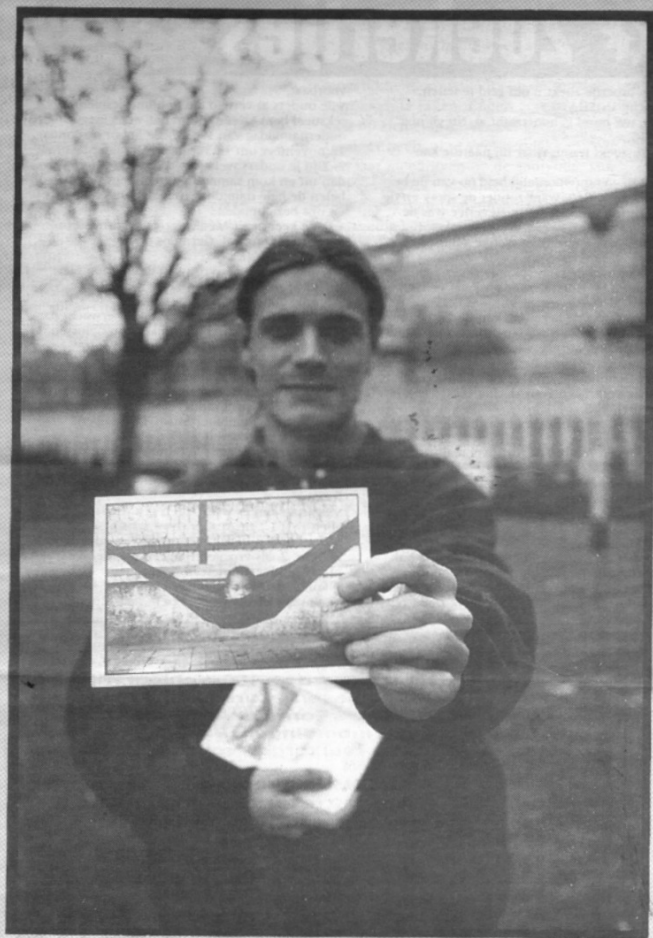
Louche

Veto: Men zegt wel eens dat veel ouders hun kinderen gewoon verkopen.

Lambert: «In dat cijfer (tweehonderdduizend kinderen) zitten in feite drie categorieën. Er zijn kinderen die gewoon ontvoerd worden met speelgoed en chloroform. Dat is de brute manier. Een andere, meer subtiele manier, zijn praatjes en leugens. De criminelen komen in zo'n dorp, beweren dat ze van een ontwikkelingsorganisatie zijn en dat er nog plaatsen vrij zijn in één of andere school. Lichtgelovige mensen denken dat ze hun kind een betere toekomst bezorgen en geven ze mee. Tenslotte zijn er inderdaad ook families die hun kinderen verkopen. Er zijn in het noorden van het land veel mensen die moeten leven van de illegale opiumteelt. Onder druk van de Verenigde Staten worden die velden vernietigd, maar de regering heeft geen alternatieven voorzien om aan de kost te komen. Die mensen lijden dus honger, ze weten dat ze toch maar twee van hun drie kinderen te eten kunnen geven en verkopen dus het derde.»

«Die derde categorie wordt door de sceptici altijd aangehaald om te bewijzen dat het allemaal geen zin heeft, maar ze maakt in werkelijkheid maar een fractie uit van die tweehonderdduizend kinderen. Kinderen worden ook verkocht in de hoop dat ze terecht komen in het circuit van de illegale adopties, wat soms ook wel het geval is. Welstellende, kinderloze echtparen die niet in aanmerking komen voor een normale procedure of worden niet genoeg geduld hebben, gaan naar Azië en kopen zich een kindje bij één of andere louche organisatie.»

Veto: Wat gaat u precies doen met de opbrengst van de actie?

Hamak '95 tegen de 'nieuwe liefde'

(foto Frank Viaene)

Lambert: «De opbrengst van de kaartenverkoop gaat naar preventieprojecten in Thailand. Alleen de ontvoerde kinderen bevrijden volstaat niet: voor je het weet zijn ze opnieuw verdwenen. De nadruk ligt eerder op het vlak van kinderrechten. Maar dat is een werk van lange adem omdat er moet gelobbyd worden bij regeringen, organisaties. Daarvoor moeten we ook alle informatie centraliseren, zodat we met cijfers en analyses naar buiten kunnen komen en netwerken bloot leggen.»

«Op korte termijn wordt er informatie gegeven in de dorpen, probeert men de mensen bewust te maken van wat er gebeurt. Ook heel belangrijk is de medische verzorging van de kinderen die bevrijd zijn en die, zoals ik al zei, in vierendertig procent van de gevallen met aids zijn besmet. Het is essentieel dat ze na hun bevrijding niet onmiddellijk en voor de rest van hun dagen opnieuw in een ziekenhuis belanden. Dat lijkt voor hen teveel op de gevangenis waar ze niet uitkomen. We streven ernaar om ze te herintegreren in hun familie, zelfs als dat een beetje ten koste gaat van de medische verzorging. Zo krijgen ze hun status van kind terug en moeten ze niet ergens kreperen als prostituee tussen mensen die ze niet kennen.»

«Nog een andere, anticiperende vorm van preventie is de volgende. Nu de misdaadorganisaties ondervinden dat de druk wordt opgevoerd, willen ze, zoals ze in het verleden al deden, uitwijken naar buurlanden. Op dit eigenste moment doen ze prospectie in landen als Laos en Vietnam. Preventie holt dikwijls achter de problemen aan, nadat criminelen al een vaste voet aan de grond hebben. Door in die landen nu al, gelijktijdig met hen, aan preventie te doen, kan je ze voor zijn.»

Veto: Richt de preventie zich ook op de de toeristen zelf?

Lambert: «Het is mijn levensdoel om in de toekomst een organisatie op te richten die zich daarmee bezighoudt. In feite zou er in elke stad waar er kinderprostitutie is een

centrum moeten zijn dat samenwerkt met zowel de lokale politie als met die van het land van herkomst van de pedofiel. Zodanig dat, wanneer er een Duitser, een Amerikaan, een Japanner... wordt gearresteerd die niet enkel ter plekke een boete moet betalen, maar ook in eigen land nog eens vervolgd wordt. Ik denk dat dat de manier is om het aan te pakken: strenge en zekere straffen en zorgen dat ze ook thuis te weten komen wat zogenaamd brave burgersmannen zoal allemaal uitspoken in het buitenland. Daarvoor moet dan wel eerst een aangepaste wetgeving worden uitgewerkt.»

«Mensen denken dat het iets is dat ver van hun bed gebeurt, maar ze vergissen zich. Vijftien-zeventig procent van de pedofielen komen uit het Westen, de grootste afnemers wonen dus bij ons, in onze straat. Je gaat me niet vertellen dat die al die tijd dat ze niet op reis zijn zich kunnen bedwingen. Alleen doen ze het hier in het verborgene wat extra gevaarlijk is. Het raakt dus ook ons, vooral de jeugd. Daar wil ik jongeren van bewust maken. Het is een probleem dat iedereen aanbelangt. Ik kan je ook wel vertellen dat een deel van het geld van de kaartenverkoop naar Adzon gaat, een organisatie die rond kinderprostitutie in België werkt.»

Veto: En loopt de actie een beetje?

Lambert: «Ja, enorm. Schrijf dat maar op: dat ik zeer tevreden ben over de jongeren. Ze krijgen tegenwoordig veel kritiek: dat ze geen engagementen meer aangaan, dat ze niks doen, dat ze onverschillig zijn. Maar ik heb gemerkt dat het tegendeel het geval is. Ik ga lezingen geven, voordrachten in scholen en ze voelen zich enorm aangesproken. Ook wat ze concreet organiseren, hun inventiviteit en hun entoesiasme is indrukwekkend.»

Annemie Deckx
Alexander Witas

Christophe Lambert geeft ook voordrachten over kinderprostitutie en is voor alle overige informatie bereikbaar op zijn antwoordapparaat: 09/281.04.43.